

“

แนวทางแห่งท่านนบี

ในการตรียะฮ์เด็กและเยาวชน

พร้อมกับ

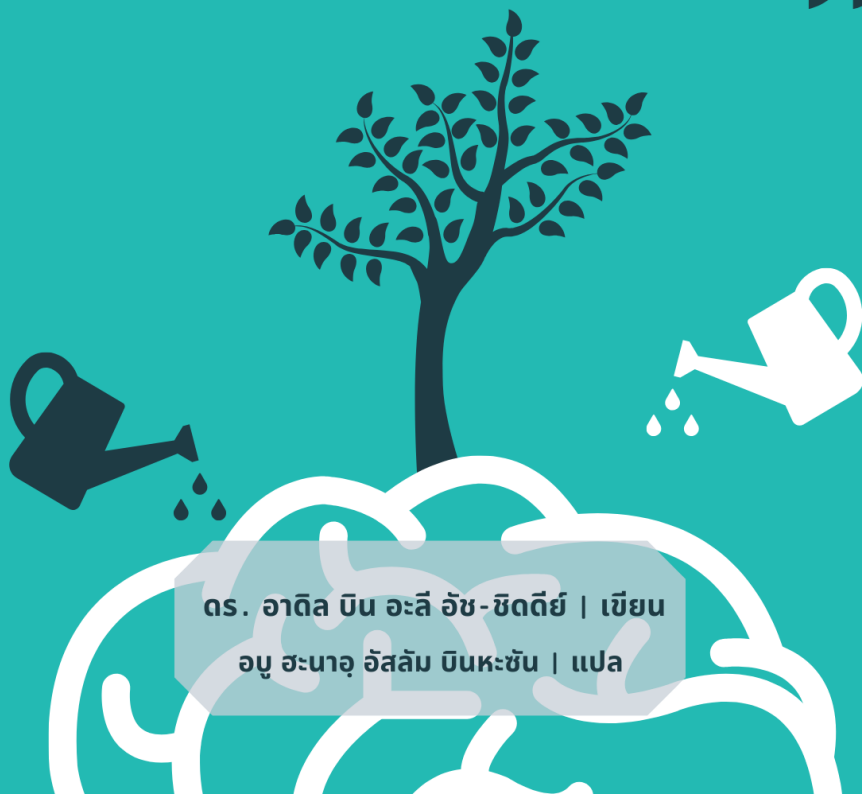
๑๓๐ ขั้นตอน
ในการตรียะฮ์ดูแลเด็ก

โดย ดร. อาดิล บิน อะลี อัช-ชิดดี

และ

ชัยคุ อะห์มัด บิน อุษมาน อัล-มะซิด

”

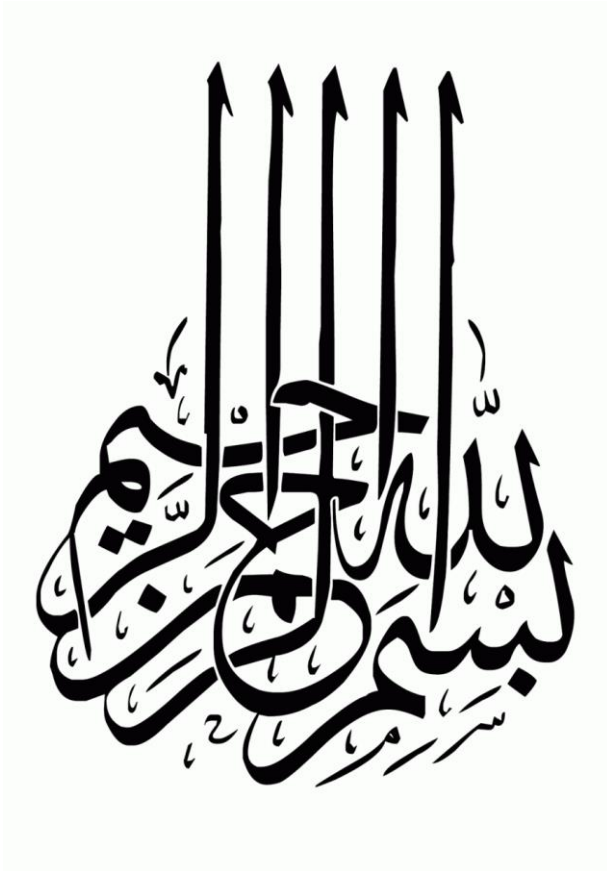

ดร. อาดิล บิน อะลี อัช-ชิดดี | เขียน

อบู สะนาอู อัสลัม บินหะซัน | แปล

คำนำ ผู้แปล

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ
أَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ
وَسِرَاجًا مُنِيرًا .. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

أَمَّا بَعْدُ:

แท้จริงเด็กและเยาวชน คือ ของขวัญจากอัลลอฮ์แด่ทุก
ประชาชาติ เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ วัยแห่งการเก็บเกี่ยว วัยแห่ง
การบ่มเพาะสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างอนาคตอันสวยงามเบิกบานต่อ
ประชาชาติ

เด็กและวัยกำลังเติบโตถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักและ
กลุ่มเป้าหมายสำคัญในการตรึงบิยะฮุของ ท่านนบี ﷺ และเยาวชน
คือ พันธุ์เฟื่องสำคัญของการขับเคลื่อนอิสลาม ในหลาย ๆ ครั้ง

เมื่อเราอ่านชีวประวัติของท่านนบีและชีวประวัติของเศาะหาบะฮ์ หรืออ่านหะดีษของท่านนบี ﷺ พวกเรามักจะได้ยินชื่อเศาะหาบะฮ์ ผู้รายงานหะดีษแล้วรู้สึกคุ้นหูกับรายชื่อต่าง ๆ เหล่านั้น จนเราคิดว่ารายชื่อเหล่านั้นคงเป็นสหายของท่านนบีที่มีวัยวุฒิ ความเป็นผู้ใหญ่ อาวุโส อายุของพวกเขาน่าจะอยู่ประมาณ 30-40 ปีขึ้นไปเป็นแน่ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันกลับตรงกันข้ามจนทำให้เราต้องรู้สึกประหลาดใจหากเราได้รู้ถึงอายุที่แท้จริงของพวกเขา

หากเรามองย้อนไปยังช่วงแรกของอิสลาม สถานที่บัญชาการคณะฮุदैดาตีคของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ที่เรามักคุ้นหูและจดจำอยู่ตลอด คือ บ้านอัลอฏริอัม บินอบี อัลอฏริอัม ทุกคนคงคิดว่าเจ้าของบ้านหลังนั้นคงจะเป็นผู้ใหญ่ใจดีที่มอบบ้านเพื่อทำการคณะฮุदैอย่างลับ ๆ แก่ท่านนบี เปล่าเลย ท่านอัลอฏริอัมเจ้าของบ้านนั้นได้เสียชีวิตในปีที่ 53 ฮิจเราะฮ์ ซึ่งขณะนั้นท่านมีอายุ 83 ปี นั่นก็แสดงว่า ขณะที่อัลอฏริอัมมอบบ้านให้ใช้เป็นที่พักพิงชั่วคราวและเป็นศูนย์บัญชาการเพื่อวางแผนคณะฮุदैอย่างลับ ๆ ท่านมีอายุเพียง 17-18 ปีเท่านั้น ชุบหานัลลอฮ์...

และหากเราย้อนกลับไปศึกษาอย่างละเอียด เราจะพบว่า ครั้งหนึ่งของ 10 คนแรกที่ได้รับได้รับสัญญาสวรรค์จากท่านนบี พวกเขาเหล่านั้นรับอิสลามและรับใช้มันขณะที่พวกเขามีอายุที่ยัง

เด็กและวัยหนุ่มมาก เช่น ท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ คือเด็กคนแรกที่เข้ารับอิสลาม, ท่านอัสซุบัยรฺ บิน เอาวามเข้ารับอิสลามตอนอายุ 12 ขวบ -บางแหล่งอ้างอิงก็ว่า 8 ขวบ-, ท่านสะอีด บิน อบี อัล วักก็อศฺ เข้ารับอิสลามขณะอายุครบ 17 ปี, ท่านสะอีด บินซัยดฺรับอิสลามขณะอายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ 20 ปีบริบูรณ์ ท่านฏอลหะฮฺ บิน อุบัยดิลละฮฺเข้ารับอิสลามตอนที่ท่านอายุยังไม่ถึง 15 ปี -เราฎียัลลอฮุอันฮุมมีอา- ซึ่ง 5 คนที่กล่าวมานี้ คือ เยาวชนกลุ่มแรก ๆ ที่เข้ารับอิสลาม และหนึ่งในสาเหตุที่พวกเขาได้รับสัญญาสวรรค์เหนือผู้อื่นนั้นก็เพราะว่าการทำงานและการเสียสละที่พวกเขาได้ทำตั้งแต่ยังเยาว์วัยจนพวกเขาถูกเรียกกลับไปยังอัลลอฮ์

ท่านซัยดฺ บิน ซาบิต ผู้เขียนชะหฺญะฮ์ของท่านเราะซูล ﷺ อายุยังไม่ถึง 15 ปีในสงครามบะดร์ในปีที่ 2 ฮิจเราะฮ์, ท่านอบี สะอีด อัลคุฎรีย์, ท่านอับนุ อุมร์ และท่านซัยดฺ บิน อรฺกอม -เราะฎียัลลอฮุอันฮุม- ทั้งสามคนนั้นอายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ 15 ปีในสงครามอุหุดในปีที่ 3 ฮิจเราะฮ์ จนถูกห้ามจากการเข้าร่วมสงครามครั้งนั้นเพราะยังเด็กเกินไปไม่ถึงเกณฑ์ที่จะสามารถออกญิฮาดได้

ท่านอนัส บินมาลิก - ได้รับใช้ผู้ขัดเกลากลับของท่าน
เราะซูล- และท่านอุซามะฮฺ บินซัยด - แม่ทัพใหญ่ของท่านเราะซูลที่
ท่านนบีแต่งตั้งเองก่อนเสียชีวิต- ทั้งสองอายุ 20 ปีตอนที่ท่านนบี
เสียชีวิต, ท่านมูอาซ บินญะบัล - ผู้ที่รู้เกี่ยวกับหะลาลและหะรอม
มากที่สุด- ได้เข้าร่วมสงครามบะดร์ ตอนที่เขาอายุ 21 ปี,
ท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์ อัซซุบัยร - ทารกมุสลิมคนแรกที่คลอดในยุค
มะดีนะฮฺ- และอับดุลลอฮฺ อิบน์ อับบาส - น้ำหมึกแห่งประชาชาติ
และนักตีฟซีรผู้ยิ่งใหญ่- อายุ 13 ปีขณะที่ท่านนบีเสียชีวิต

รายชื่อเหล่านี้ คือ เลี้ยวหนึ่งของบุคคลตัวอย่างในหน้า
ประวัติศาสตร์อิสลามที่เราได้ยืมคันทูและรับรู้ถึงฉายา
วีรกรรม การเสียสละ และความประเสริฐของพวกเขา เมื่อนำสิ่งที่
พวกเขาทำมาเปรียบเทียบกับอายุของพวกเขาแล้ว เราจะเห็นได้ว่า
พวกเขา คือ บรรดาหาบารูษที่ถูกตรึงบิยะฮฺ ขัดเกลากลับ หล่อหลอม
โดยมหาบารูษผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ มุฮัมหมัด บิน
อับดิลลาฮฺ ﷺ

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางของท่านนบี ﷺ ใน
การตรึงบิยะฮฺเด็กและเยาวชนจึงต้องถูกนำมาปัดฝุ่นและถอด
บทเรียนสำหรับบรรดามุร็อบบีย์และนักเคลื่อนไหวอิสลามทุกคน
ได้ศึกษาเรียนรู้ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ผู้ปกครอง บิดา

มารดา ซึ่งทั้งสอง คือ ผู้ที่รับอามานะฮฺความรับผิดชอบเป็นไม้แรก ในการดูแลลูก ๆ ของพวกเขา เพราะพวกเขาคือผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดกับ เด็กและเยาวชน โดยอัลลอฮฺได้ทรงสั่งใช้พ่อแม่ให้ดูแลพวกเขาเป็น อย่างดี อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾﴾

ความว่า

(โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและ ครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ มนุษย์ และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮฺผู้แข็งแกร่งหาญคอยเฝ้ารักษามัน อยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวก เขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกระบุบัญชา)

(อัตตะห์รีม,อายะฮฺที่ 6)

เพราะความสำคัญนี้ ผมจึงได้เลือกแปลหนังสือ “แนวทางแห่งท่านนบีในการตักบีระฮุเด็กและเยาวชน” และพ่วงกับ หนังสือ “130 ขั้นตอนในการตักบีระฮุเด็ก” มารวมอยู่ในเล่ม เดียวกัน เพื่อผู้อ่านจะได้รับเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

นั่นคือได้รู้แนวทางของท่านเราะซูล ﷺ ในการตักบีระฮุในหนังสือเล่มแรก และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ในหนังสือเล่มที่สอง

หนังสือเล่มนี้เป็นหนึ่งในหนังสือที่ทำมาเพื่อมอบให้เป็นฮะดี-ยะฮฺในงานอะกิกอฮฺลูกคนแรกของผู้แปลโดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าตัวของผู้แปลและผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากมันมากกว่าที่ถูกละทิ้งไว้

และสุดท้าย ผมขอต่ออัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงปกป้องลูกของเราและเยาวชนมุสลิมทั้งหลายจากทุกชะฮาวาตและชุนฮาดต่าง ๆ ขอพระองค์ทรงชี้แนะพวกเขาอยู่บนเส้นทางแห่งกิตาบุลลอฮฺและสุน-นะฮฺตามความเข้าใจของบรรดาสะลัฟอัศศอลิฮฺ โอ้อั้พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงโปรดประทานให้กับเราซึ่งคู่ครองและลูกหลานอันเป็นที่รั้นรมย์แก่สายตา และโปรดทรงทำให้เราเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลายด้วยเถิด อามีน.....

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ผู้แปล

อบู ฮะนาอฺ อัสลัม บิน ทะซัน

14 รอบียุซซานียฺ 1445 ฮ.

คำนำ ผู้เขียน

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على قدوة السالكين،
وعلى آله وصحبه ، وبعد:

หนังสือเล่มนี้ถือเป็นสารเล่มเล็กเล่มหนึ่งแห่งเกี่ยวกับการตักบียะฮ์โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการตักบียะฮ์ขัศเกล่าในสังคมมุสลิมของเรา ด้วยเหตุนี้ ถือเป็นเรื่องที่ปกติดอยู่แล้วที่จะต้องริเริ่มสารนี้ด้วยความจำเป็นที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับแนวทางของท่านนบี ﷺ ในการตักบียะฮ์เด็กและเยาวชน รวมถึงเหตุผลสำคัญที่ต้องยึดแนวทางของท่านนบี ﷺ ในเรื่องนี้

- ๑- ไม่มีมนุษย์คนใดที่ตักบียะฮ์เด็ก ๆ และเยาวชนด้วยวิธีที่ดีกว่าวิธีของท่านนบี ﷺ

- ๒- เราได้ถูกสั่งใช้จากอัลลอฮ์ให้ปฏิบัติตามท่านนบี ﷺ ในทุกแง่มุมของชีวิต และหนึ่งในมิติที่สำคัญที่สุดในแง่มุมต่าง ๆ เหล่านั้น คือ การตักบียะฮ์เด็กและเยาวชน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾

ความว่า

(โดยแน่นอน ในตัวของท่านเราะซูลของอัลลอฮ์นั้นมีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮ์ และวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก)

(ซูเราะฮ์ อัล-อะหฺزاب อายะฮ์ที่ 21)

- ๓- หลายคนในหมู่พวกเรานั้นห่างไกลจากแนวทางการตักบียะฮ์ของท่านนบี ﷺ ในการตักบียะฮ์ลูก ๆ ของพวกเขา
- ๔- การหมกหมุ่นของหลายคนในหมู่พวกเรา - โดยเฉพาะในหมู่ผู้ชำนาญการเฉพาะเรื่องการศึกษา - อยู่กับการเฝ้ายอมทฤษฎีต่างๆและวิธีการตักบียะฮ์ของบรรดา

ชาวตะวันตกในยุคปัจจุบัน ในขณะที่พวกเขาไม่รู้ว่
พื้นฐานของหลาย ๆ ฤทธิที่พวกตะวันตกได้นำมา
เสนอให้โลกนั้น มีอยู่เดิมในขณะของบิหมฮัหมัด
ﷺ ของเรา

ดร. อาคิล บิน อะลี อัช-ชิดดีย
ผู้เขียน

สารบัญ

คํานําผู้แปล.....	6
คํานําผู้เขียน.....	12
สารบัญ.....	15
หนังสือแนวทางทำนนบีในการตํรบียะฮฺ.....	18-70
-ประการที่ 1.....	18
การให้ความสำคัญในเรื่องอะกิดะฮฺ (หลักศรัทธา)	
-ประการที่ 2	23
การให้ความสำคัญต่อการละหมาดของพวกเขา	
-ประการที่ 3.....	26
การป้องกันพวกเขาย่อมคึกว่าการรักษาแก้ไขภายหลัง	
-ประการที่ 4.....	31
การเปิดโอกาสในการพูดคุยและรับฟังความคิดเห็นเสมอ	
-ประการที่ 5.....	38

การตักเตือนพวกเขาอย่างมีคูลยภพและยุดิธรรม

-ประกการที่ 6..... 42

การหล่อหลอมพวกเขาให้เชื่อนันในตัวเองในเรื่องที่ดี

-ประกการที่ 7..... 48

การชี้แนะพวกเขาให้มีมารยาทที่ดีงาม

-ประกการที่ 8..... 53

การตอบแทนมอบรางวัลต่อการกระทำที่ดีของพวกเขา

-ประกการที่ 9..... 58

การแสดงออกถึงความรัก เอ็นดู และสัใจพวกเขา

-ประกการที่ 10..... 65

การมีความเท่าเทียม ยุดิธรรมระหว่างพวกเขา

-ประกการที่ 11..... 70

การตริบิยะฮุด้วยการเป็นกุดวะฮุแบบอย่างที่ดี

ให้เขา

หนังสือ 130 ขั้นตอนในการตํริบยะฮุ.....	74-106
-ด้านอะก็ดะฮุ.....	76
-ด้านอิบาดะฮุ.....	80
-ด้านอัคลาก.....	84
-ด้านคุณธรรมและจริยธรรม.....	88
-ด้านสุขภาพร่างกาย.....	93
-ด้านสุขภาพจิต.....	95
-ด้านสังคม.....	98
-ด้านสุขภาวะ.....	101
-ด้านสติปัญญา.....	103
-ด้านการมอบรางวัลและผลลงโทษ.....	106

“

ประการที่ ๑
การให้ความสำคัญในเรื่องอะกิดะฮ์
(หลักศรัทธา)

”

ประการที่ 1

การให้ความสำคัญในเรื่องอะบิดะฮ์

(หลักศรัทธา)ของพวกเขา

สิ่งนี้คือ ภารกิจแรกสำหรับมูร้อบบียมุสลิมทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพราะมันคือเป้าหมายเดียวของการสร้างสรรค์สรรพสิ่งของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ ۝﴾

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่ออิบาดะฮ์ เคารพภักดีต่อข้า(เพียงองค์เดียว))

(ซูเราะฮ์ อัล-ฮาริยาต 56)

และมันยังเป็นเป้าหมายของการส่งบรรดาศาสนทูตลงยังประชาชาติทั้งปวง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۝﴾

(และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) “พวกท่านจงอวดคะฮ์เคาะรพภักดีต่ออัลลอฮ์(องค์เดียว) และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจไรด์”)

(ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล 36)

และแน่นอนว่าท่านนบี ﷺ ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการปลูกฝังและผูกหัวใจของเด็กและเยาวชนไว้กับอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวโดยไร้ซึ่งภาคใด ๆ กับพระองค์เลย เสมือนคำสอนของท่านนบี ﷺ ที่ให้ไว้กับท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ซึ่งท่านอับนุอับบาสสมัยนั้นยังคงเยาว์วัย ท่านได้สอนว่า

(("إِحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ ، إِحْفَظِ اللَّهَ يَجِدْهُ تُجَاهَكَ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ")) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ . وَقَالَ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . وَفِي رَوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ :

" إِحْفَظِ اللَّهَ يَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَحْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُحْطِطَكَ وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ . وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا "

ความว่า

((เจ้าจงพิทักษ์อัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะพิทักษ์เจ้า เจ้าจงพิทักษ์อัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบพระองค์อยู่เบื้องหน้า เมื่อเจ้าจะวิงวอนขอ ก็จงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ และเมื่อเจ้าจะขอความช่วยเหลือก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และเจ้าจงพึงทราบเถิดว่า หากประชาชาติทั้งหมดรวมกันเพื่อทำคุณประโยชน์อย่างหนึ่งแก่เจ้า พวกเขาไม่สามารถทำคุณประโยชน์ใดๆ แก่เจ้าได้เลย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ให้แก่เจ้าแล้ว และหากพวกเขารวมกันเพื่อทำอันตรายแก่เจ้าด้วยบางสิ่ง พวกเขามิอาจทำอันตรายใดๆ แก่เจ้าได้เลย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ให้แก่เจ้าแล้ว ปากกาได้ถูกยกขึ้นและกระดาศบันทึกก็แห้งแล้ว ”บันทึกโดยอັต-ติรมิซียฺ และท่านกล่าวว่า ”หะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะฮีหฺ”

และในรายงานอื่นนอกจากการรายงานของอັต-ติรมิซียฺมีสำนวนว่า: “เจ้าจงพิทักษ์อัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบอัลลอฮ์อยู่เบื้องหน้า เจ้าจงรู้จักอัลลอฮ์ในยามสุขสบาย แล้วพระองค์จะรู้จักท่านในยามทุกข์ยาก และเจ้าจงพึงทราบเถิดว่า สิ่งใดที่คลาดแคล้วจากท่าน มันย่อมไม่ประสบกับท่าน และสิ่งใดที่มันประสบกับท่าน มันย่อมไม่คลาดแคล้วจากท่านอย่างแน่นอน และเจ้าจงทราบเถิดว่า ชัยชนะอยู่กับความอดทน และความสุขอยู่กับทุกข์ และความสะดวกง่ายตายอยู่กับความยากลำบาก”))

เช่นนี้แหละ คือ สิ่งที่ท่านนบี ﷺ ให้ความสำคัญเรื่องอะกิดะฮ์ของเด็กน้อยเป็นลำดับแรก ส่วนทุกวันนี้ พวกเราส่วนใหญ่กลับละเลยไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของอะกิดะฮ์ โดยเฉพาะเรื่องเตาหีดและการศรัทธาต่อกฎอัลเกาะฎอและอัลเกาะดร์ว่าทุกอย่างล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ชีวิตของพ่อแม่บางคนหมกหมุ่นยุ่งอยู่กับเรื่องอื่นเป็นสำคัญจนไม่ได้ตักบียะฮ์ลูก ๆ ให้เข้าใจในเรื่องเหล่านี้

((พ่อแม่และแม่ควรสอนลูกให้รู้จักอะกิดะฮ์ รู้จักเตาหีด รู้จักซิริก ก่อนรู้วิธีการละหมาด แต่ปัญหาคือ จะสอนลูกอย่างไรในเมื่อตัวเองก็ยังไม่รู้เรื่อง อัลลอฮ์ลุมสตะอาน ขออัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนแปลงพวกเรา...อามีน -ผู้แปล-))

“

ประการที่ ๒
การให้ความสำคัญต่อการละหมาด
ของพวกเขา

”

ประการที่ 2

การให้ความสำคัญต่อการละหมาดของพวกเขา

หนึ่งในการชี้แนะที่สำคัญในการตักบียะฮ์ของท่านนบี ﷺ คือ การสั่งใช้ให้เด็กดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا

وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ))

ความว่า

((จงสั่งให้ลูกของท่านให้ทำการละหมาดเมื่อเขามีอายุเจ็ดขวบ และจงตีพวกเขาเมื่อครบสิบขวบ(หากไม่ละหมาด))

(รายงานโดยอิหม่ามอะหมัด (เล่มที่ 2 เลขที่ 180) และอบูดาวูด (หะดีษเลขที่ 466))

มีการงาน อิบาตะฮ์ใดบ้างในหะดีษของท่านนบี ﷺ ที่มีการสั่งให้เขียนตักบีร์หากพวกเขาไม่ปฏิบัติมันนอกจากการละหมาด

มัย? เท่าที่ความรู้ของฉันมีนั้น ไม่มีปรากฏการตักบีระฮุด้วยการ
สั่งให้เขียนตักบีร์ในเรื่องอื่นใดนอกจากเรื่องสั่งใช้ให้เขาคำรงไว้ซึ่ง
การละหมาดเท่านั้น ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะสิ่งอื่นใดเลยนอกจาก
เพื่อย้ำให้รู้ถึงความยิ่งใหญ่และความสำคัญของการละหมาดใน
อิสลาม และการตักบีระฮุด้วยการตีที่ว่านั้น จะไม่ถูกนำมาใช้
นอกจากหลังการสั่งใช้ให้พวกเขาละหมาดเป็นระยะเวลามากกว่า
1190 วัน กล่าวคือหลังจากการสั่งให้พวกเขาละหมาดด้วยปาก
เปล่าเกือบ 5600 ครั้ง ซึ่งเริ่มตั้งแต่อายุครบ 7 ขวบจนถึง 10
ขวบ และหลังจากได้เห็นพ่อแม่ละหมาดต่อหน้าพวกเขาในหลาย
โอกาสอย่างนับไม่ถ้วนแล้ว

การเปียงเบน การออกตัญญู และการล้มเหลวด้านการ
เรียนของลูก ๆ นั้น ล้วนมีความเกี่ยวข้องโดยตรงเกี่ยวกับการ
รักษาการละหมาดหรือละเลยมัน ซึ่งหากเราได้ทำวิจัยขึ้นมา
เกี่ยวกับอิทธิพลของการละหมาดที่มีต่อการเป็นคนดีของลูก ๆ และ
ความสำเร็จทางด้านการเรียนของพวกเขาแล้ว แน่หนอนเราจะได้
เห็นผลที่ยืนยันชัดเจนว่าความสำเร็จและทางรอดมันถูกผูกอยู่กับการ
รักษาการละหมาดอย่างไม่ต้องสงสัย

“

ประการที่ ๓
การป้องกันพวกเขาย่อมดีกว่า
การรักษาแก้ไขในภายหลัง

”

ประการที่ 3

การป้องกันพวกเขาย่อมดีกว่าการรักษาแก้ไขภายหลัง

การตักบียะฮ์ตามแบบฉบับของท่านนบี ﷺ ต่อเด็กและเยาวชนนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของการ “กันไว้ดีกว่าแก้” นบี ﷺ จึงเน้นย้ำให้มีการป้องกันลูก ๆ ก่อนที่พวกเขาจะประสบกับสิ่งที่ไม่ดี และสิ่งที่ไม่อันตรายต่าง ๆ

หนึ่งในความผิดพลาดในการตักบียะฮ์ที่เห็นได้อย่างชัดเจนในทุกวันนี้ คือ การละเลยมิติของการป้องกันและไม่รู้สึกอะไรถึงสิ่งที่อันตรายต่าง ๆ จนกระทั่งหลังจากที่ลูก ๆ นั้นได้พบสิ่งนั้นเข้าไปแล้ว จึงจะมีการหาวิธีการในการรักษา บำบัดและแก้ไขปัญหานั้นหลังจากนั้น

ซึ่งกฎข้อนี้ เราสามารถเข้าใจจากคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่สั่งสอนพ่อแม่เกี่ยวกับลูก ๆ ที่อายุครบ 10 ขวบว่า

((وَفَرِّقُوا بَيْنَهُم فِي الْمَضَاجِعِ))

ความว่า

((และพวกท่านจงแยกที่นอนระหว่างพวกเขา))

-ห้ามให้พวกเขานอนรวมกันกับท่านและห้ามปะปนกันระหว่างพี่น้องชายหญิง-

(รายงานโดยอิหม่ามอะหมัด (เล่มที่ 2 เล่มที่ 180)
และอบูดาวูด (หะดีษเลขที่ 466)

และอีกหนึ่งหลักฐานของกฎนี้คือ การที่ท่านนบี ﷺ ได้เห็นหน้าของท่าน ฟฎัล บินอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ตอนที่ท่านยังเป็นเด็กน้อย ซึ่งท่านนบี ﷺ เคยบรรทุกท่านฟฎัลบนอูฐของท่านแล้วมีผู้หญิงจากเผ่าคือซัอม์เดินเข้ามาถามท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับเรื่องศาสนา แล้วท่านฟฎัลก็ได้จ้องมองไปยังใบหน้าผู้หญิงคนนั้นเป็นเวลานาน ท่านนบี ﷺ จึงเอามือของท่านหันหน้าของฟฎัลไปทางอื่น เพื่อเป็นการตักบีระฮุและป้องกันเขาตั้งแต่เยาว์วัยจากการผูกใจไปยังสาวผู้นั้นหรือเคยชินจากการทำบาป

กวีอาหรับเคยกล่าวว่า

ألقاه في اليم مكتوفا وقال له إياك إياك أن تبتل بالماء

มัดเขาโยนทะเลแล้วสั่งเขาว่า

ระวังอย่าได้ทำให้ตัวเจ้าเปียกน้ำ

หมายถึง เราปล่อยให้เขาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่อันตรายแล้วว่าห้ามเขาไม่ให้เข้าใกล้มัน ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะจับตัวเขาเองไม่ให้เข้าไปสู่สิ่งนั้น (นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงปกป้องเขา)

หนึ่งในการละเลยในการป้องกันลูกจากสิ่งที่เป็นอันตรายคือการปล่อยให้ลูกดูช่องทีวีโดยไร้การควบคุมและไร้การกรองเนื้อหาใด ๆ และบางรายการที่วีนันมีเป้าหมายเพื่อปลุกฝังการเบี่ยงเบนทางเพศ จรรยา มารยาทที่เลวทราม อุดมไปด้วยเนื้อหาที่รุนแรง และแนวคิดที่อันตรายต่อหลักอะกิดะฮ์หลักศรัทธาเป็นอย่างมาก และการปล่อยให้ลูกติดต่อบริการสื่อสังคมกับใครก็ตามที่เขาต้องการทางโซเชียลเน็ตเวิร์คโดยไร้การควบคุมไว้ การติดตามสิ่งนี้ถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรหละหลวมเป็นอันขาด

ไหนเล่า?...การปฏิบัติตามแนวทางของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ในการกันไว้ดีกว่าแก้

จำเป็นสำหรับพ่อแม่ที่จะต้องดูความเหมาะสมของช่วงวัยในการปล่อยให้ลูกเข้าถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ตามลำพัง เช่น อินเทอร์เน็ต ทำไมถึงปล่อยให้อินเทอร์เน็ตเข้าถึงห้องนอนของลูกชายและลูกสาว แล้วทำไมพวกเขาถึงต้องใช้มันตลอดเวลา? ทำไมถึงไม่จำกัดสัญญาณไวไฟของบ้านให้สามารถใช้เฉพาะห้องนั่งเล่นส่วนกลางของบ้าน? เพื่อพ่อแม่จะได้รับรู้ว่าลูกกำลัง

เสพอะไร พังอะไร และติดต่อกับใคร โดยที่พ่อแม่ต้องอธิบายให้
พวกเขาว่าเหตุใดต้องทำเช่นนั้น โดยไม่ปล่อยให้พวกเขาซึมซับ
แนวความคิดที่ว่า “การที่ฉันจะเสพอะไร จะคุยกับใคร และจะ
ติดต่อกับใครมันเป็นเรื่องส่วนตัวที่ห้ามละเมิด” ซึ่งในความเป็น
จริงในมุมมองของอิสลามถือว่ามันเป็นความรับผิดชอบของพ่อแม่
ในการติดตามและรับรู้ความเคลื่อนไหวของลูก ๆ (เพราะมีเช่นนั้น
พ่อแม่จะถูกตีตราว่าเป็นอึด-ดัยยุษ คือผู้ที่ปล่อยให้ผู้ที่อยู่ภายใต้
การปกครองพัวพันกับสิ่งที่ผิดศีลธรรม -นะอูซุบิลลาฮฺมินชาลิค-)

“

ประการที่ ๔
การเปิดโอกาสในการพูดคุย
และรับฟังความคิดเห็นเสมอ

”

ประการที่ 4

การเปิดโอกาสในการพูดคุยและรับฟังความคิดเห็นเสมอ

จะเกิดอะไรขึ้นหากวันหนึ่งมีหนึ่งในลูกของพวกเราเดินเข้ามาหาเรา แล้วบอกกับเราว่า “อนุญาตให้เราดื่มเหล้า เสพยาเสพติด และชินาเถอะ” -นะฮุซุบิลลาฮิมินชาลิก- ท่านคงพอจะจินตนาการออกได้ว่าคำตอบจะออกจากปากเราเป็นเช่นไร? คงต้องโกรธไม่น้อยเป็นแน่

สำหรับลูกบางคนทีพวกเขาคิดจะทำในเรื่องที่ผิดศีลธรรมเหล่านั้นด้วยอารมณ์คึกคะนองอยากรู้อยากลองของพวกเขา พวกเขาจะไม่มีวันเปิดอกพูดคุยกันแบบตรง ๆ กับพ่อแม่ แต่พวกเขาจะไปปรึกษาหาที่พึ่งจากเพื่อน ๆ แทน ซึ่งในบางครั้งเพื่อนเหล่านั้นอาจจะเต็มเชื้อไฟและช่วยเหลือเขาในการทำคามผิดเหล่านั้นให้สำเร็จสมบูรณ์ เนื่องด้วยวุฒิภาวะและประสบการณ์อันน้อยนิดของพวกเขา เพราะทางบ้านไม่เปิดโอกาสในการรับฟังและพูดคุยกับพวกเขาเลย

แต่ท่านนบี ﷺ มีความชำนาญเป็นอย่างมากในการเผชิญกับคำถามเช่นนี้ด้วยวิธีการของการรับฟังและพูดคุย เสมือนในหะดีษที่รายงานโดยท่านอบูบุมามะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านได้กล่าวว่า:

((إِنَّ فَتَى شَابًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ لِي بِالرِّثَا! فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ فَرَجَرُوهُ وَقَالُوا : مَهْ ، مَهْ ، فَقَالَ : "اِذْنُهُ" ، فَدَنَا مِنْهُ قَرِيبًا ، قَالَ : فَجَلَسَ ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "أَتُحِبُّهُ لِأَمِّكَ ؟" قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ ، قَالَ : "وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِأُمَّهَاتِهِمْ" ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "أَفَتُحِبُّهُ لِابْنَتِكَ ؟" قَالَ : لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ ، قَالَ : "وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِبَنَاتِهِمْ" ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "أَفَتُحِبُّهُ لِأُخْتِكَ ؟" قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ ، قَالَ : "وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِأَخَوَاتِهِمْ" ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "أَفَتُحِبُّهُ لِعَمَّتِكَ ؟" قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ ، قَالَ : "وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِعَمَّاتِهِمْ" ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "أَفَتُحِبُّهُ لِحَالَاتِكَ ؟" قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ ، قَالَ : "وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِحَالَاتِهِمْ" قَالَ : فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : "اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ ، وَطَهِّرْ قَلْبَهُ ، وَحَصِّنْ فَرْجَهُ" ، قَالَ : فَلَمْ يَكُنْ بَعْدَ ذَلِكَ الْفَتَى يَلْتَفِتُ إِلَى شَيْءٍ .

ความว่า:

((เด็กหนุ่มคนหนึ่งได้มาหาท่านบิ ﷺ แล้วกล่าวว่า “โอ ท่านเราะซูลลอฮฺ โปรดอนุญาตให้ผมทำชินาด้วยเถิด” ผู้คนจึงต่างหันมาตำหนิคิดว่าเขาและบอกให้เขาหยุดพูดเช่นนั้น ท่านบิ ได้กล่าวกับเด็กหนุ่มคนนั้นว่า “ไหนเข้ามาใกล้ ๆฉันสิ” เขาจึงขยับเข้าไปใกล้ท่านแล้วนั่งลง จากนั้นท่านก็ถามเขาว่า “ท่านอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับมารดาของท่านหรือไม่?” ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ผมเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน (เป็นสำนวนสาบาน)” ท่านบิจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่อยากจะให้รูปแบบนี้เกิดขึ้นกับมารดาของพวกเขาเช่นกัน” ท่านบิได้ถามต่อว่า “ท่านอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับลูกสาวของท่านหรือไม่?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ผมเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านบิจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่อยากจะให้รูปแบบนี้เกิดขึ้นกับลูกสาวของพวกเขาเช่นกัน” ท่านบิได้ถามต่อว่า “ท่านอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของท่านหรือไม่?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ผมเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านบิจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่อยากจะให้รูปแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของพวกเขาเช่นกัน” ท่านบิได้ถามต่อว่า “แล้วท่านอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของบิดาของท่านหรือไม่?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ผมเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านบิจึงตอบ

ไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่อยากให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวบิดาของพวกเขาเช่นกัน” ท่านนบีได้ถามต่อว่า “แล้วท่านอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของมารดาของท่านหรือไม่?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้ให้ผมเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านนบีจึงตอบไปว่า “ผู้คนที่ไม่อยากให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของมารดาของพวกเขาเช่นกัน” แล้วท่านนบีก็ได้วางมือบนตัวชายหนุ่มคนนั้น และกล่าวว่า

" اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ ، وَطَهِّرْ قَلْبَهُ ، وَحَصِّنْ فَرْجَهُ "

“โอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยในความผิดบาปของเขา โปรดชำระจิตใจของเขาให้สะอาด และโปรดรักษาอวัยวะเพศของเขาด้วยเถิด”

จากนั้นชายหนุ่มคนนั้นก็ไม่มีทำที่สนใจอะไรเช่นนั้นอีก))

(บันทึกโดย อะหมัด หะดีษเลขที่ 22211 22211)

หากเราสังเกต ณ จุดนี้ จะเห็นได้ว่าท่านนบี ﷺ ได้ช่วยให้เด็กหนุ่มคนนั้นได้คิดหลายรอบและทุกรอบก็มีการอธิบายให้เข้าใจ และจีจุดที่เด็กหนุ่มคนนั้นนึกขึ้นไม่ได้ และอีกประการหนึ่ง หากเราสังเกตดูให้ดีจะเห็นได้ว่า หากเด็กหนุ่มคนนั้นไม่รู้ว่าท่านนบีนั้นเป็นผู้ที่เปิดโอกาสเต็มที่ในการพูดคุยและพร้อมรับฟังเยาวชนเสมอ เขา

คงไม่กล้าที่จะเข้ามาขอจากมนุษย์ที่บริสุทธิ์ที่สุดให้อนุญาตให้เขา
ผิดประเวณอย่างแน่นอน

ในทางกลับกัน มีครอบครัวหนึ่งที่พ่อได้ไล่ลูกชายที่ยัง
วัยรุ่นที่อายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ 16 ปีออกจากบ้านเพียงเพราะเขากล้า
ตอบไปว่า “ฉันมีอิสระในตัวเอง” ในขณะที่พูดคุยกับพ่อของเขา
และอธิบายสาเหตุที่กลับบ้านล่าช้า เด็กคนนั้นจึงออกไปอาศัยอยู่
บ้านญาติของเขาหลายวัน จนกระทั่งได้มีตัวกลางสาน
ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกให้กลับมาดีดังเดิม และหลังจากการ
เปิดโอกาสในการพูดคุยต่อหน้า ก็พบว่าเด็กหนุ่มคนนั้นผิดจริงที่
พูดคำนั้นออกไป แต่ทว่าวิธีที่พ่อได้ทำไปด้วยการไม่รับฟังและไล่
เขาออกจากบ้านนั้นเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่กว่ามาก

มันสำคัญมากแค่ไหน对于我们在这天ที่ต้องเปิด
โอกาสในพูดคุย รับฟังและเจรจากับลูกของเราด้วยวิธีของท่าน
นบีมุฮัมมัด ﷺ ไม่ใช่วิธีของฟิรเอานที่คิดเองเออเองโดยไร้การ
พูดคุยกันก่อน

ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ فِرْعَوْنُ مَا رِيكَوْهُ لَا مَأْرَىٰ وَمَا أَهْدِيكَوْهُ إِلَّا سَبِيلَ آلِ سَٰدِ ﴿٦٦﴾﴾

ความว่า

(...ฟิรเอานู กล่าวว่่า จันมิได้ชี้่นำพวท่านเว้นแต่สิ่งท่จัน
เห็นว่่ามันถูทต้อง เท่่านั้น และจันมิได้ชี้แนะน่วทงแก่พวท่าน
เว้นแต่หนทงท่เป็นสัจจรรมเท่่านั้น) (ซูเราะฮ์ มอฟิร อายะฮ์ท่
29)

เพระวิธีนี้เป็นวิธีการเสนอตัวเลือกท่ผิดท่พวทเขาไม่
ต้องการ เหมือนการบังคับทงอ้อมโดยไร้การพุดคุ้ยถึงเหตุผลใด
ๆ

“

**ประการที่ ๕
การตัดเตือนพวกเขาอย่างมี
ดุลยภาพและยุติธรรม**

”

ประการที่ 5

การดักเตอนพวเขาอย่างมีคูลยพาวและยุดิธรรม

ประเทของผุคนเกียวกัเบรื่องของการตรวสอบดักเตอนนั้นแบ่งออกเป็ 3 ประเท สุดไต่ง หย่อนยานและเป็กลางมีคูลยพาว บางคณซึ่แะลुक ๆ แต่ไม่ได้ดักเตอนและติดตามพวเขาเลยเกียวกัเบการใช้ชีวิต สิ่งนี้ถือเป็การละเลยหย่อนยานที่น้าตำหนิ ส่วนบางคณก็สอบสวนดักเตอนลुक ๆ ของเขาในทุกเรื่ง เริ่มตั้งแต่เรื่งเล็กไปจนถึงเรื่งใหญ่ สิ่งนี้ถือเป็เรื่งสุดไต่งเกินเลยที่น้าตำหนิในเรื่งการตรวสอบติดตามลुक ส่วนวิทึแห่งท่านบิ ๕ นั้นอยูกัเบกลางระหว่งความหย่อนยานและความสุดไต่งเลยเถิดในเรื่งของการดักเตอนแก๊ไข

ท่านบิ ๕ จะดักเตอนท่วงติงเยาวยชนด้วยความยุดิธรรมและมีคูลยพาวโดยไม่ละเลยหย่อนยานและสุดไต่งจุกจิก และการดักเตอนแก๊ไขของท่านก็ไม่ได้จำกัคเพียงวิทึเดียว แต่ทว่าท่านมีความหลากหลายในการแก๊ไขดักเตอนที่เหมะสมกับระดับความผิดและความอันตรายของมัน และซึ่อยูกัเบว่าเขาเป็คณที่ทำ

มันอาจินหรือเป็นคนที่เคยกลับตัวจากสิ่งนั้นหรือไม่? เขาทำไปเพราะไม่รู้หรือจงใจ? และตัวชีวิตอื่น ๆ ที่ท่านนบี ﷺ ใช้ในการวินิจฉัยก่อนการตัดเตือนทั่วถึงตึงความผิดของเยาวชน ดังเช่นการตัดเตือนของท่านนบี ﷺ ต่อท่านมูอาซ บิน ญะบัล เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ซึ่งท่านเป็นเด็กหนุ่มที่น่าละหมาดในมัสยิดกุบอาแล้วท่านก็ได้อ่านยาวจนกระทั่งมีคนมาร้องเรียนท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วท่านนบี ﷺ ได้กล่าวกับเขาว่า

" ۞ أَفَأَنْتَ أَتَىٰ "

“โอ้มูอาซเอ๋ย เจ้าจะเป็นคนสร้างฟิตะฮฺหรืออย่างไร?”

(รายงานโดย อัลบุคอรี หะดีษเลขที่ 705)

ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ละเลยต่อความผิดของท่านมูอาซ แต่ก็ไม่ได้ทั่วถึงเขาเกินกว่าความผิดที่เขาทำแต่อย่างใด

และบางครั้งท่านนบี ﷺ ก็ใช้วิธีตัดเตือนความผิดด้วยการเย็บและแสดงความไม่พอใจทางสีหน้าของท่าน เสมือนดังเหตุการณ์ที่ท่านหญิงอะฮิซะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮา ได้เล่าเมื่อนางได้ซื้อหมอนเล็กที่มีรูปวาดว่า ((เมื่อท่านนบี ﷺ ได้เห็นมัน ท่านก็ยืนอยู่หน้าประตูบ้าน ไม่ยอมเข้าบ้าน นางได้เล่าว่า ฉันได้เห็นความไม่พอใจบนใบหน้าของท่าน ฉันจึงกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะซูล

ฉันได้เตาบะฮฺต่ออัลลอฮฺ และเราะซูล ﷺ ของพระองค์แล้ว ฉันได้ทำผิดอะไรอย่างนั้นหรือ? แล้วท่านก็กล่าวว่า “หมอนี่มันอะไรกัน...อัลหะดีษ))

(รายงานโดยมุสลิม หะดีษเลขที่ 2107)

ในขณะเดียวกัน บางครั้งท่านก็ใช้วิธีการสอบสวนอย่างหนักแน่นด้วยความโกรธเพื่ออัลลอฮฺในบางกรณี ดังเช่นเรื่องที่เกิดขึ้นกับท่านอุซามะฮฺ บินซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา เมื่อวันหนึ่งมีคนมาขอความช่วยเหลือจากท่านอุซามะฮฺโดยใช้ท่านเป็นเส้นสายเกลี้ยกล่อมท่านเราะซูล ﷺ ให้ยกเลิกการตัดมือผู้หญิงที่มาจากบะนีมุคฺ-ซุมซึ่งนางได้ลักขโมยจนต้องถูกลงโทษด้วยการตัดมือ จึงทำให้ท่านนบี ﷺ โกรธท่านอุซามะฮฺเป็นอย่างมาก ท่านก็กล่าวว่า

" أَتَشْفَعُ بِي حَدِّ مِنْ خُلُودِ اللَّهِ ؟ "

“เจ้าจะช่วยเหลือ(คนผิดให้รอดพ้นจาก)อาญาของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ?”

(รายงานโดยอิหม่ามอัลบุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 3475)

-การเลือกตัดเตือนด้วยวิธีที่เหมาะสมกับแต่ละคน และอย่าได้ตัดเตือนพวกเขารุนแรงกว่าความผิดที่เขาได้กระทำ คือ หิกมะฮฺ และแนวทางของท่านนบี ﷺ ในการแก้ไขความผิดพลาดของคน-

“

ประการที่ ๖
การหล่อหลอมพวกเขาให้เชื่อมั่น
ในตัวเองในเรื่องที่ดี

”

ประการที่ 6

การหล่อหลอมพวกเขาให้เชื่อมั่นในตัวเองในเรื่องที่ดี

ความกังวลต่อการไร้ความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็กและเยาวชนถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข และเมื่อเราทำการเปรียบเทียบระหว่างความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็กชาวตะวันตกและความกล้าในการอธิบายความรู้สึกของพวกเขากับเด็ก ๆ ของเรา เราจะพบว่าเด็กของพวกเขาขาดคุณสมบัติที่ดีเหล่านี้ จึงจำเป็นอย่างมากที่เราต้องมองย้อนกลับไปยังโรงเรียนแห่งการตรึงบิยะฮุของท่านนบี ﷺ อย่างเร่งด่วน ซึ่งที่นั่นเต็มไปด้วยตัวอย่าง แนวทาง วิธีการรักษาโรคนี้ในภาคปฏิบัติเป็นประจักษ์อย่างเป็นระบบให้เราได้นำมาเป็นบทเรียน

แท้จริงความเชื่อมั่นในตัวเองของลูกของผมและลูกของท่าน นั้นมันเกิดขึ้นมาจากการที่เขาให้เกียรติในตัวของเขาเองและรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีคุณค่า แต่ทว่าพวกเขาจะรู้สึกถึงสิ่งนั้นได้อย่างไรในเมื่อหลายกรณีที่เราไม่ได้ทำให้พวกเขารู้สึกว่าตัวเขามีค่าและได้รับการให้เกียรติ

เราเคยปล่อยลูกของเราให้พวกเขาอธิบายเกี่ยวกับตัวตนของเขาไหม ? และเราเคยเปิดโอกาสให้เขามีสิทธิเลือกที่จะคิดหรือเปล่า? หรือเราเคยขออนุญาตพวกเขาในสิ่งของหรือเรื่องต่าง ๆ ที่มันเป็นของส่วนตัวของพวกเขาหรือไม่? หรือว่าทุกอย่างล้วนมีแต่การบังคับที่ไร้เหตุผล มีแต่การดุถูกและไม่เคยสนใจที่จะขออนุญาตหยิบยืมอะไรต่าง ๆ ที่เป็นส่วนตัวของพวกเขา ซึ่งสิ่งนี้จะค่อย ๆ กดทับให้เขาไร้ความเชื่อมั่นในตัวเองและรู้สึกตัวเองไร้ค่าและไร้เกียรติที่ใครจะทำอะไรกับเขาก็ได้

ครั้งหนึ่ง น้านมถวญหนึ่งได้ถูกยกมาให้แก่ท่านนบี ﷺ แล้วท่านก็ได้ดื่มบางส่วนของมัน และในตอนนั้นมีเด็กชายคนหนึ่งได้นั่งทางฝั่งขวาของท่านนบี ﷺ และทางฝั่งซ้ายของท่านอุคมไปด้วยบรรดาผู้ใหญ่ว่า ซึ่งหากตามซุนนะฮ์ในการดื่มนั้นจะต้องแบ่งให้กับคนที่นั่งฝั่งขวาก่อน ท่านนบีจึงพูดกับเด็กชายคนนั้นว่า

"أَتَأْتِدُنِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلَاءِ ؟" . فَقَالَ الْعَلَامُ : "وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَا أُؤْتِرُ بِنَصِيبِي مِنْكَ أَحَدًا" . قَالَ : فَتَلَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَدِهِ .

((“เราจะอนุญาตให้ฉันแบ่งนมให้พวกเขา-บรรดาผู้อาวุโส-ดื่มก่อนหรือไม่?” เด็กคนนั้นได้ตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ฉันจะไม่เสียดสสิทธิของฉันที่ได้

ดื่มดัดจากท่านไปให้ผู้ใดแม้แต่คนเดียวอย่างแน่นอน” แล้วท่านนบีก็ยื่นถ้วยนมใส่มือของเด็กชายคนนั้น)

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ 5620)

ในเรื่องเล่านี้ได้สอนให้เราเห็นถึง 4 ประการแห่งการตรึงบิยะฮุที่จะเสริมสร้างการให้เกียรติของเด็กและเยาวชนต่อตัวของพวกเขາเองและ เสริมความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ซึ่งสองอย่าง-ให้เกียรติตัวเองและรู้สึกมีคุณค่า-จะเป็นตัวที่จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตัวเองของพวกเขา

ประการแรก เด็กน้อยสามารถนั่งร่วมวงเคียงข้างท่านเราะซูล ﷺ ได้อย่างไร อีกทั้งยังได้นั่งทางด้านขวาถัดจากท่านทันที ซึ่งถือว่าเป็นที่นั่งที่ดีที่สุดของวงพูดคุย ในขณะที่วงนั้นอุดมไปด้วยผู้อาวุโสอยู่มากมาย?

ประการที่สอง ความเชื่อมั่นในตัวเองเพิ่มขึ้นมากแค่ไหนขณะที่ท่านเราะซูล ﷺ ได้เอ่ยปากขออนุญาตเด็กน้อยให้ช่วยสละสิทธิ์การได้ดื่มหลังจากท่าน ทั้ง ๆ ที่เรื่องนั้นมันไม่ใช่เรื่องใหญ่ และเรื่องสำคัญใด ๆ ในความคิดของเราถึงขนาดต้องขออนุญาต?

ประการที่สาม ความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็กคนนั้นที่มาจากโรงเรียนแห่งท่านนบีต้องมีมากขนาดไหนถึงได้กล้าปฏิเสธ

คำขอที่มาจากท่านนบี ﷺ ด้วยความหนักแน่นพร้อมกับสามารถที่บอกเหตุผลในการปฏิเสธคำขอนั้นด้วยเหตุผลยอมรับได้?

ประการที่สี่ การปฏิบัติให้เห็นมีพลังกว่าคำพูดในเรื่องการตรึงบิยะฮุ คำพูดของผู้รายงานที่ว่า ((แล้วท่านนบีก็ยืนถ้อยนมให้คนที่อยู่ฝั่งขวาของท่านก่อน-นั่นคือเด็กชายคนนั้น-)) หมายถึงท่านนบี ﷺ ได้ยืนถ้อยให้กับเด็กคนนั้นเพื่อให้เขารู้ว่าท่านนบี ﷺ พอใจในเหตุผลที่เขานำมาและเคารพมันอย่างดี และเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติของท่านนบี ﷺ ที่มีต่อตัวเด็กคนนั้น

และโรงเรียนแห่งท่านนบี ﷺ ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การให้กำลังใจผ่านการพูดเสริมคุณค่าในตัวเยาวชนและแสดงการให้เกียรติแก่พวกเขาเท่านั้น แต่ความเชื่อมั่นในตัวของพวกเขาเพิ่มพูนขึ้นผ่านการฝึกฝนพวกเขาให้รับตำแหน่งความรับผิดชอบที่สำคัญตามความสามารถของพวกเขา

เช่น ท่านมูอาซ บินญะบัล เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบีได้แต่งตั้งให้เป็นอิมามนำละหมาดในขณะที่ท่านยังเป็นแค่เยาวชน เพราะตำแหน่งนี้เหมาะสมกับตำแหน่งของท่าน ส่วนอีกคนก็คือท่าน อุซามะฮฺ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพนำกองทัพบีบรรดาศอฮาบะฮฺอาวุโสอยู่เต็มกองทัพบีในขณะที่ท่านเองอายุยังไม่เกิน 17 ปีด้วยซ้ำ

ท่านบิ ﷺ ทำแบบนี้เพื่อสิ่งใดกัน? คำตอบ คือ เพื่อฝึก
ความรับผิดชอบและเสริมสร้างความมั่นใจ เชื่อมมั่นในตัวพวกเขา
และสังคม ประชาชาติก็จะได้รับประโยชน์จากพวกเขาในภายหลัง

และก่อนทั้งสองนั้น ก็มีท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้นอนบนที่นอนของท่านบิในคำคืนแห่งการ
หิจเราะฮฺ ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบอันหนักอึ้งที่จำเป็นต้องใช้
ความเสียสละและความกล้าหาญเป็นอย่างมาก

ส่วนในทุกวันนี้ การกระทำของพวกเราส่วนใหญ่กับลูก ๆ
และเด็ก ๆ ของเรา คือ ไร้ความเชื่อมั่นในตัวพวกเขา และไม่กล้า
มอบหน้าที่ใด ๆ แก่พวกเขาแม้จะเป็นหน้าที่ ๆ เล็กน้อยก็ตาม

อัลลอฮุละมัสตะอาน.....

“

ประการที่ ๗
การชี้แนะพวกเขาให้มีมารยาท
ที่งดงาม

”

ประการที่ 7

การชี้แนะพวกเขาให้มีมารยาทที่ดีงาม

เด็กเล็กปราดนาไปยังการสั่งสอนชี้แนะเป็นอย่างมาก เพราะประสบการณ์ชีวิตของพวกเขาอย่างน้อยนิดมาก และเนื่องด้วยวุฒิภาวะและสติปัญญาส่วนใหญ่จะอยู่ที่ผู้ที่มีประสบการณ์ก่อนหน้าเขาในเรื่องการใช้ชีวิตและได้รับการแนะนำและการสั่งสอนมาก่อนเป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้ท่านนบี ﷺ จึงรีบเร่งสู่การชี้แนะชี้้นำปลูกฝังบรรดาเยาวชนให้มีนิสัยและจรรยา มารยาทที่ดีงาม

ตัวอย่างบางส่วนของคำชี้แนะที่ว่าก็คือ คำพูดของท่านนบี ﷺ ที่สอนหลานชายของท่านนั่นคือท่าน หะซัน บินอะลียฺ เราะฎียัลลอฮูมา ซึ่งอายุของท่านหะซันยังน้อยมาก ว่า

"دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ فَإِنَّ الصَّدَقَةَ طَمَئِنُّنَةٌ وَالْكَذِبُ رِيْبَةٌ"

ความว่า:

“เจ้าจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้เจ้าคลุมเครือ แล้วไปยึดเอาสิ่งที่ไม่ได้ทำให้เจ้าคลุมเครือ เพราะแท้จริงการสัจจริงคือความสงบ (ในจิตใจ) และการโกหกมดเท็จคือความคลุมเครือ”

(รายงานโดยอิหม่ามอัดดีรฺมิซียฺ - หะดีษเลขที่ 2518- และ ชัยคฺ อัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่ เศาะฮิหฺ)

ซึ่งคำสอนนี้ท่านหะซันได้ท่องจำมันอย่างดีเพราะมันได้ฝังลึกเข้าไปในสมองของท่านขณะที่ท่านยังเด็ก

อีกหนึ่งตัวอย่างคือคำพูดของท่านนบีที่ได้กล่าวแก่ท่าน อิบน์อุมฺรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ตอนที่เขายังเป็นเด็ก คือ

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ كَيْفِي فَقَالَ :

(كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)

ความว่า:

จากท่านอิบนุ อุมฺรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า: ท่าน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้จับไหล่ฉัน แล้วกล่าวว่า: “ท่านจงอยู่บนโลกนี้เสมือนกับว่าท่านเป็นคนแปลกหน้าหรือคนเดินทาง”

(รายงานโดยอัลบุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 6416)

และคำสอนของท่านนบี ﷺ ต่อเด็กที่ชื่อ อัมรฺ บิน อับ
สะละมะฮฺ เราะฎียัลลอฮฺอันทฺ เมื่อท่านเห็นอัมรฺกำลังรับประทาน
อาหารแล้วมือของเขากว้านหยิบอาหารจากทั่วถาดอาหาร แล้ว
ท่านนบีก็กล่าวว่า

(يَا غُلَامُ، سَمِعَ اللَّهُ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ)

ความว่า

(โอ้เด็กน้อยเอ๋ย จงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ-กล่าว
บิสมิลลาฮฺ- และจงรับประทานด้วยมือขวา และจงรับประทานสิ่งที่
อยู่ถัดจากเจ้าก่อน)

(รายงานโดยอัลบุคอรียฺ -หะดีษเลขที่ 5376- และมุสลิม
-หะดีษเลขที่2022-)

และหนึ่งในสิ่งที่น่าเศร้าก็คือ การที่พ่อแม่บางคนไม่ไ้
ความสำคัญในการอบรมสั่งสอนจรรยา มารยาทที่ดีงามให้กับลูก
ๆของพวกเขาจจนกระทั่งเด็กบางคนมีมารยาทเลิ่ลล่อน เช่น พ่อแม่
บางคนเห็นลูกแสดงนิสัยรุนแรงก้าวร้าวกับเพื่อน ๆต่อหน้าพ่อแม่
โดยที่พวกเขาไม่ได้ห้ามหรือสั่งสอนใด ๆหรือเห็นลูกมีนิสัยชอบอยู่
คนเดียว เก็บตัว แล้วพ่อแม่ก็ไม่มีการชี้แนะใส่ใจใด ๆ และรวมถึง

การกระทำและมารยาทที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ ที่สมควรรักษาแก้ไข
และได้รับการชี้แนะโดยคํวณ

“

ประการที่ ๘
การตอบแทนมอบรางวัลต่อ
การกระทำที่ดีของพวกเขา

”

ประการที่ 8

การตอบแทนรางวัลต่อการกระทำที่ดีของพวกเขา

ในทางตรงกันข้ามของการสั่งสอนและชี้แนะสู่การมีจริยธรรมายาทที่ดั่งามนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตอบแทนรางวัลอย่างงามต่อการกระทำและมารยาทที่ดีด้วยการชื่นชมและดูแลเอาใจใส่แก่พวกเขา

ในเศาะฮ์ฮ์อัลบุคอรีห์และมุสลิม จากท่านอับนุอับบาสเราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้เล่าประสบการณ์ของท่านที่ได้นอนกับท่านเราะซูล ﷺ ตอนที่ท่านยังเป็นเด็กน้อย ท่านได้เล่าว่า

إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ فَوَضَعْتُ لَهُ وُضوءًا، قَالَ :
"مَنْ وَضَعَ هَذَا ؟" فَأُخْبِرُ، فَقَالَ : "اللَّهُمَّ فَفِيهِ فِي الدِّينِ."

ความว่า

(แท้จริง ท่านนบี ﷺ ได้เข้าห้องน้ำ แล้วฉันก็ได้จัดเตรียมน้ำละหมาดวางไว้ให้ท่าน แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า "ใครเป็นคน

จัดเตรียมวางสิ่งนี้เอาไว้?” แล้วมีคนบอกท่าน-ว่าเป็นฉัน- ท่านจึงกล่าวว่า

"اللَّهُمَّ فَضِّلْهُ فِي الدِّينِ"

(โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงทำให้เขาเข้าใจในศาสนา))

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ -หะดีษเลขที่ 143- และมุสลิม -หะดีษเลขที่2477-)

นี่คือบทคุอาฮ์ที่ยิ่งใหญ่จากท่านนบี ﷺ เพื่อเป็นการตอบแทนในการทำดีของเด็กน้อยอย่างท่านอับนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุ-อันฮูมา และเพื่อเพิ่มความรักในการทำดีต่อไปอย่างสม่ำเสมอ

เช่นเดียวกัน ท่านนบีก็เคยเติมเชื้อไฟแห่งทำความดีให้กับท่านญะฟัร บิน อับฎอลิบ เพราะการที่เขามีประพจน์นิสัยที่ดีด้วยคำพูดที่ว่า

(أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي)

((เจ้ามีความคล้ายคลึงกับฉันทั้งด้านรูปร่างและมารยาท))

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ 4251)

เมื่อท่านนบี ﷺ ได้เห็นมารยาทที่ดีจากเยาวชน เช่น ท่านมูอาซ บินญะบัล ที่มีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะปฏิบัติตาม ชุมนะฮ์ของท่านนบีในทุกแง่มุม และรักการคลุกคลีกับท่านนบี ﷺ เป็นอย่างมาก ท่านนบี ﷺ จึงเพิ่มกำลังใจให้กับท่านด้วยการ กล่าวว่

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِهِ وَقَالَ :

"يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ."

فَقَالَ : " أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ : اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ "

ความว่

รายงานจากท่านมูอาซ อิบน์ญะบัล รอฎียัลลอฮุอันฮุ ว่ แท้จริงท่านเราะซูล ﷺ ได้จับมือของฉัันและกล่าวว่า โอ้มูอาซ ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงฉัันนั้นรักเจ้า ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงฉัันนั้นรักเจ้า แล้วท่านกล่าวว่า ฉัันขอสิ่งเสียเจ้าโอ้มูอาซ เจ้าจงอย่าลืมห้จะอ่านหลังละหมาดทุกครั้งว่

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

“โอ้อัลลอฮฺ ฉันขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ ให้ได้รำลึกถึง
พระองค์ ขอบคุณพระองค์ และปฏิบัติอิบาดะฮ์อย่างดีต่อพระองค์”

(บันทึกโดยอบูดาอูด 1522)

พี่น้องลองจินตนาการดูซิว่า ความรู้สึกรักในความดีที่นบี
ﷺ ได้ปลุกมันไว้ในหัวใจของท่านมูฮัมหมัดจะแบ่งบานเติบโตใหญ่มากแค่ไหน?

พวกเราส่วนใหญ่ในทุกวันนี้มองลูก ๆ ของเราเมื่อพวกเขา
ได้ทำในสิ่งที่ดีน่าชื่นชม เรามักไม่ให้ความสนใจด้วยการชื่นชมหรือ
มอบรางวัลใดให้กับบรรดาลูก ๆ เพราะมองว่ามันเป็นเรื่องปกติ
ธรรมดา ในทางกลับกัน เรากลับตำหนิพวกเขาหากว่าพวกเขาไร
มารยาทที่ดี เช่น การให้เกียรติผู้ใหญ่ ได้คะแนนดีในการเรียน
การรักษาการละหมาด รักความสัจจริงและอามานะฮฺ เป็นต้น

“

ประการที่ ๓
การแสดงออกถึงความรัก เอ็นดู
และใส่ใจพวกเขา

”

ประการที่ 9

การแสดงออกถึงความรัก เอ็นดู และใส่ใจพวกเขา

ประการแรก แสดงออกถึงความรักแก่พวกเขา

ความต้องการของเด็กต่อความรัก ความเอ็นดู การยอมรับจากพ่อแม่และผู้คอยดูแล تربียะฮุเขา ถือเป็นความต้องการสูงสุดของพวกเขาซึ่งหากไร้สิ่งเหล่านั้นแล้วไซ้ จะทำให้พวกเขาไขว่เขวจากสิ่งที่ดีควรจะเป็น และท่านนบีจะเติมเต็มความต้องการเหล่านั้นของเด็ก ๆ จนอึดแอ็บ เช่นที่ได้ปรากฏในเศาะฮ์ฮะมุสลิมที่ระบุว่า ท่านนบีได้วางหลานของท่าน หะซันบินอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา บนไหล่ของท่านในตอนที่ท่านยังเป็นเด็กแล้วท่านนบีได้กล่าวว่า

"اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ، وَأُحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُ"

ความว่า

(ไอ้อัลลอฮฺ แท้จริงแล้วฉันรักเขา ขอพระองค์ทรงรักเขา และรักผู้ที่รักเขา) (มุสลิม 2421)

มีชายคนหนึ่งได้เข้ามาหาท่านเราะซูล ﷺ แล้วได้เห็นท่าน กำลังหอมท่านอัลหะซันและท่านอัลหุซัยนฺ เขาจึงอุทานขึ้นมาว่า “นี่ พวกท่านจูบหอมลูก ๆ ของพวกท่านกันหรือ? ตามจริง ฉันมีลูกสิบคน แต่ฉันไม่เคยหอมพวกเขาเลย”

ท่านนบีจึงกล่าวว่า

"أَوْأَمَلِكُ لَكَ أَنْ نَرْعَى اللَّهَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ"

ความว่า

(ฉันจะช่วยอะไรท่านได้ในเมื่ออัลลอฮฺได้ถอดความเมตตาออกจากหัวใจของท่าน?)

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 5998)

ลองตรองดูสิว่า ท่านนบี ﷺ ผู้ซึ่งเป็นมูร็อบบียที่มีวิทญปัญญาเป็นอย่างมาก แต่ตอนที่ท่านตอบชาตีว่า ท่านกลับตอบด้วยคำตอบที่รุนแรงมาก คือไม่มีความเมตตาสำหรับผู้ที่ไม่ให้ความรักความเมตตาต่อเด็ก ๆ และนี่แหละคือสิ่งที่ท่านนบีพยายามเตือน

ให้ระวังหากไร้ความเมตตากับเด็กว่าเขาไม่ใช่พวกเรา ท่านนบีได้กล่าวว่า

"لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا..."

ความว่า

(ไม่ใช่พวกเรา สำหรับผู้ที่ไม่เอ็นดูเมตตาบรรดาเด็กน้อย
ของพวกเรา...)

(รายงานโดย อัตติรมิซีย์ หะดีษเลขที่ 1920)

และด้วยความรักความเมตตานี้ ทำให้ท่านนบี ﷺ
ร้องให้กับลูกน้อยของท่านในวันที่เขาเสียชีวิตโดยกล่าวว่า

(إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ، وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا،
وَأِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ)

ความว่า

(แท้จริงดวงตานันร่ำไห้ และหัวใจนั้นเศร้าโศก และเราจะ
ไม่กล่าวสิ่งใดที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงพอใจ และแท้จริง
พวกเรานั้นกับการจากไปของเจ้าไอ้อิบรอฮีมเอ๋ยเรานั้นต่าง
เสียใจ)

(รายงานโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษเลขที่ 1303)

เราลองตรองดูว่าหัวใจของท่านอัลหะซันและอัลหุซัยนจะ
อัมเอบด้วยความรักความเอ็นดูมากแค่ไหนเมื่อได้ยินท่านนบี ﷺ
ได้กล่าวว่า

(هُمَا رَيَّانَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا)

ความว่า

(เขาทั้งสอง-อัลหะซันและอัลหุซัยน-คือ ดอกไม้ที่โปรด
ปรานของฉันใน الدنيا)

(รายงานโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษเลขที่ 3753)

ในทางตรงกันข้าม การขาดความอบอุ่นด้านจิตใจของลูก
ๆ และการตักบียะฮ์ที่ผิดพลาดของพวกเราบางคนที่ไม่กล้าจะบอก
รักแก่ลูก ๆ ของเขา และแสดงความรักต่อหน้าพวกเขาด้วยเหตุผลที่
เขาคิดเองว่า สิ่งนั้นจะทำให้ลูก ๆ ของเขาใจแตกและเสียคนในช่วง
ท้าย หรือคิดว่ามันไม่เหมาะสมในการตักบียะฮ์สร้างวีรบุรุษและ
การเตรียมพร้อมพวกเขาในการเผชิญกับอุปสรรคในชีวิต ซึ่ง
เหตุผลนี้มันไม่สมเหตุผลผลใด ใดๆ เลย

ประการต่อมา อ่อนโยน คลุกคลี เล่น หยอกล้อ พิชิตใจ ของพวกเขา

ด้วยการให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ทำให้ท่านนบี ﷺ ลุกขึ้นจากการสujudล่าช้าในขณะที่ท่านกำลังนำละหมาดบรรดามุสลิมินด้านหลังท่าน เหตุใดถึงได้ล่าช้า? คำตอบก็คือ เนื่องจากมีเด็กนั่นคือท่านอัลหะซัน บินอะลีย์เกาะอยู่บนหลังของท่านนบีขณะสujud แล้วท่านไม่ต้องการที่จะขัดจังหวะความสุขของเขากับท่านนบี ﷺ ในขณะนั้น ท่านนบี ﷺ จึงอธิบายให้ผู้คนได้เข้าใจสิ่งนี้หลังละหมาดนั้นว่า

"...وَلَكِنَّ ابْنِي ارْتَحَلَنِي ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَعْجِلَهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ."

(...แต่แท้จริงแล้ว ลูกน้อยของฉันคนนี้ได้ขี่หลังฉัน-ขณะสujud-ฉันเลยไม่ชอบที่จะเร่งเขา-ให้ลงจากหลัง-จนกว่าเขาจะพอใจ)

(รายงานโดยอิหม่ามอะหมัด หะดีษเลขที่ 16033 และ
อันนะสาอีย์ หะดีษเลขที่ 1141)

คำถามคือ หากเหตุการณ์เช่นนี้เกิดกับอิหม่ามมัสยิดคนใดคนหนึ่งในบ้านเราทุกวันนี้ เขาจะทำเช่นไร? และบรรดาผู้ละหมาดที่อยู่ด้านหลังอิหม่ามจะปฏิกิริยาอย่างไรหากอิหม่ามปฏิบัติตาม

ท่านนบีด้วยการสัญญาอย่างยาวนานเพื่อเด็กที่เกาะเล่นอยู่บนหลังของเขา?

นี่คือความอ่อนโยนเอ็นดูต่อเด็กเล็กของท่านนบีในขณะที่ท่านละหมาด ซึ่งมันจะไม่ใช่เรื่องที่แปลกเลยที่เรามักจะได้ยินได้ฟังความรักของท่านในการคลุกคลีหยอกกลั่นนอกการละหมาด

(كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْلَعُ لِسَانَهُ لِلْحُسَيْنِ فَيَرَى الصَّبِيَّ حُمْرَةَ لِسَانِهِ فِيهِشُّ إِلَيْهِ)

ความว่า

(ท่านนบี ﷺ จะแลบลิ้นออกมาเพื่อเล่นกับหนูน้อยอัลหุซัยน จนหนูน้อยอัลหุซัยน ได้เห็นความแดงของลิ้นของท่านนบี แล้วทำให้หนูน้อยหัวเราะชอบใจอย่างมีความสุข)

(รายงานโดย อิบน์หิบบาน หะดีษเลขที่ 6975)

ถึงจุดนี้ ก็ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ อีกว่า การอ่อนโยน เอ็นดู หยอกกลั่น และเล่นกับเด็ก ๆ นั้นมีอิทธิพลทางการตักบีระฮุอย่างใหญ่หลวงในตัวของเด็กเล็ก ซึ่งจะทำให้เขาเชื่อฟัง เชื่อใจ ยอมรับ คำชี้แนะของผู้ที่เอ็นดูและเล่นด้วยกับเขาอย่างที่เขาจะไม่เชื่อฟังและยอมรับจากคนอื่น

“

ประการที่ ๑๐
การมีความเท่าเทียม
ยุติธรรมระหว่างพวกเขา

”

ประการที่ 10

การมีความเท่าเทียม ยุติธรรมระหว่างพวกเขา

สำหรับเด็กนั้น จะมีความเห็นสิทธิ์เป็นอย่างมากต่อการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมจากบรรดาพ่อแม่ และความแตกแยก ความบาดหมางระหว่างพี่น้องก็มักมีสาเหตุหลักจากการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมนี้ของบรรดาพ่อแม่

แท้จริงความกลัวจากการสูญเสียความรักของพ่อแม่เมื่อความรักนั้นไปเจาะจงอยู่กับคนหนึ่งคนใดในหมู่พี่น้องทั้งหมด จะทำให้พี่น้องที่เหลือมีนิสัยอิจฉาริษยาอาฆาตมาดร้ายต่อคนที่ได้รับความรักนั้น เสมือนกับที่ประสบกับพี่น้องของนบียูซุฟ อะลัยฮิซซะลาม ที่พวกเขาได้เข้าใจผิดว่าพ่อของเขาเยอญูบ อะลัยฮิซซะลาม รัก ใส่ใจ เ็นดยูซุฟมากกว่าพวกเขา อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿إِذْ قَالَ لُؤْلُؤُ سِفْ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَمَا مَنَا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝﴾

ความว่า

(จงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวว่า “แน่นอนยูซุฟและน้องของเขาเป็นที่รักแก่อของเรายิ่งกว่าพวกเราทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมากแท้จริงพ่อของเราอยู่ในการหลงผิดจริง ๆ)

(ซูเราะฮ์ยูซุฟ อายะฮ์ที่ 8)

ซึ่งความรู้สึกนั้นได้ชี้ นำพวกเขาไปสู่การเป็นศัตรูกับน้องชายของพวกเขา ยูซุฟ ดังนั้นในอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَظْهِرُوا أَرْضَهُمْ لَكُمْ وَجَهُ إِبْرَاهِيمَ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾

ความว่า

(“พวกท่านจงฆ่า ยูซุฟ หรือเอาไปทิ้งในสถานที่เปลี่ยวเสีย เพื่อความเอาใจใส่ของพ่อของพวกท่านจะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน และพวกท่านจะเป็นกลุ่มชนที่ดีหลังจากเขา-จากไปแล้ว-”)

(ซูเราะฮ์ยูซุฟ อายะฮ์ที่ 9)

เหตุผลที่พวกเขาทำแบบนั้นก็เพื่อได้รับความรักความเอาใจใส่จากพ่อของพวกเขหลังจากที่ได้กำจัดยูซุฟไปแล้ว

ถูกเล่าว่ามีพ่อคนหนึ่งได้พาลูกน้อยสองคนออกไปนั่งรถเล่นเพื่อชมวิวเมืองในยามค่ำคืน เมื่อนั่งดูวิวเป็นเวลานาน ลูกชายคนเล็กที่อายุ 8 ขวบได้หลับลงขณะชมวิ ผู้เป็นพ่อก็ได้เอาเสื้อคลุมของเขาไปห่มลูกชายคนนั้น และแบกลูกที่หลับขึ้นรถเพื่อกลับบ้าน ในขณะที่นั่งรถกลับบ้าน พ่อได้ถามลูกชายคนโตอีกคนที่อายุ 12 ขวบว่า “วันนี้สนุกมั๊ย วิวสวยมั๊ย?” แต่พ่อก็ต้องแปลกใจกับคำตอบที่ได้มาจากลูกชายคนโตซึ่งไม่เกี่ยวกับคำถามที่เขาถามเลย ลูกได้ตอบว่า “พ่อจะเอาเสื้อคลุมของพ่อมาห่มหนูมั๊ย พ่อจะอุ้มหนูขึ้นรถมั๊ย หากหนูหลับขณะที่ชมวิวเหมือนน้อง?”

ด้วยเหตุนี้ เมื่อพ่อของท่าน อันนุมาน บินบะซีร เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา ได้มาหาท่านนบี ﷺ เพื่อให้ท่านนบี ﷺ เป็นพยานให้ท่านในการมอบสมบัติอย่างหนึ่งแก่ท่านอันนุมานลูกของเขา ท่านนบี ﷺ จึงได้กล่าวแก่เขาว่า

"أَعْطَيْتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِنْهُ هَذَا ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : " فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا
بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ "

ความว่า

(“ท่านได้ให้ลูก ๆ ของท่านทุกคนแบบนี้กันหมดหรือเปล่า?” เขาตอบว่า “ไม่” ท่านนบีจึงกล่าวว่า “พวกท่านจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์และจงยุติธรรมระหว่างลูก ๆ ของพวกท่าน”)

(รายงานโดยอัลบุคอรี 2587)

และในอีกสายรายงานของอิหม่ามอะหมัด ท่านนบีได้กล่าวว่า “ดั่งนั้นจงหาพยานคนอื่นนอกจากฉันเถิด เพราะแท้จริงฉันนั้น จะไม่เป็นพยานในสิ่งที่เป็นการอธรรม”

“

ประการที่ ๑๑
การตรึงยะฮุดด้วยการเป็นกุดวะฮุด
แบบอย่างที่ดีให้เขา

”

ประการที่ 11

การตักบียะฮ์ด้วยการเป็นกุศวะฮ์แบบอย่างที่ดีให้เขา

หนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดในการตักบียะฮ์ คือ การที่เด็กได้เห็นแบบอย่างเป็นรูปธรรมและเขาสามารถเข้าถึงและสัมผัสได้จากคนที่เป็นแบบอย่างในสังคม โดยเฉพาะจากบรรดาพ่อแม่และครูบาอาจารย์

แท้จริงการตักบียะฮ์ด้วยกุศวะฮ์ -แบบอย่าง- เป็นวิธีการที่ดีและเด่นชัดที่สุดของท่านนบี ﷺ ในการตักบียะฮ์เด็กและเยาวชน และตลอดชีวิตทั้งหมดของท่านนบี ﷺ เป็นศูนย์รวมของแบบอย่างที่ดี อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَيْرًا ۝﴾

ความว่า

(โดยแน่นอน ในตัวของเราชูของอัลลอฮ์นั้นมีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮ์และวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก)

(ซูเราะฮ์ อัลอะหฺزاب อายะฮ์ 21)

และชีวประวัติของท่านนบี ﷺ ไม่ได้เป็นความลับที่ไม่มีใครเข้าถึงได้นอกจากผู้รู้หรือคนเฉพาะกลุ่มเท่านั้น แต่ทว่ามันเป็นสิ่งเปิดเผยเป็นที่ประจักษ์ที่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถเข้าถึงมันได้

การตักบียะฮ์ใดจะสมบูรณ์ยิ่งกว่าการที่ได้ก้น้อยอย่างท่านอิบนุอัब्บาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ที่คืนหนึ่งได้ค้างคืนบ้านของแบบอย่างของท่านนั่นคือท่านนบี ﷺ แล้วท่านอิบนุอัब्บาสได้เห็นท่าน นบี ﷺ ตื่นขึ้นมาหลังจากเที่ยงคืนผ่านไป ได้เห็นท่านอาบน้ำละหมาด แล้วยืนละหมาดตะหัจญุดเป็นเวลายาวนานอย่างคุซัยวะสบบนึ่ง มีสมาธิต่อหน้าอัลลอฮ์ สูดหะนะฮ์วะตะอาลา นี่ถือเป็นการตักบียะฮ์ด้วยการปฏิบัติให้เห็นเป็นแบบอย่างที่หล่อหลอมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนที่มีความอิดลาสบริสุทฺ์ใจและเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ และการเข้าใกล้พระองค์ผ่านการละหมาดและการตะหัจญุดโดยที่ไม่จำเป็นต้องเปล่งวาจาใด ๆ ออกมาจากปากของมูร็อบบียฺแม้แต่คำเดียวที่เป็นการเชิญชวนพวกเขาให้กระทำสิ่งนั้น

ในทุกวันนี้ ผู้ที่เป็นแบบอย่างส่วนใหญ่ และบุคคลที่มีชื่อเสียงบรรดาดารา นักร้อง และนักกีฬา ไม่ใช่ผู้ที่จะตักบียะฮ์เยาวชนและชักจูงพวกเขาไปสู่จรรยาบรรณที่ถูกต้องได้ เพราะเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องเราปลูกกระแสกุวะฮ์

แบบอย่างที่ดีจากชีวประวัติของท่านนบี ﷺ มาเผยแพร่ ปลุกฝัง
เยาวชนผ่านการกระทำของพวกเราให้พวกเขาเห็นด้วยวิธีการที่
เหมาะสมสมัยและยุคของพวกเขา ทำให้พวกเขาเห็นว่าแบบอย่าง
ที่ดีงามของท่านนบี ﷺ ไม่ตกยุคตลอดจนวันอะคิเราะฮ์

وصلَّى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين

**๑๓๐ ขั้นตอน
ในการ تربีษะฮฺดูแลเด็ก**

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

أما بعده:

แท้จริงการอบรมคุณแลเด็กเป็นศิลปะและทักษะรูปแบบหนึ่ง
ที่ไม่มีผู้ใดชำนาญมันนอกจากส่วนน้อยเพียงเท่านั้นในหมู่มวล
มนุษย์ และได้มีการประพันธ์ในเรื่องเหล่านั้นเป็นสิบ ๆ เล่มไม่ว่าจะ
เป็นหนังสือเล่มหนาและเล่มบาง เราจึงเล็งเห็นว่าควรระบุบทสรุป
เนื้อหาหลัก ๆ จากบางส่วนของหนังสือเหล่านั้น แล้วเรียงลำดับมัน
ใหม่ในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ที่บรรดาพ่อแม่และครูรอบบีย์ไม่ควร
มองข้ามในการตักบีระฮุเด็กแลเด็ก ๆ ลูก ๆ ของพวกเขาด้วยการ
การอบรมตักบีระฮุที่ถูกต้องปลอดภัย

**ด้านอะกิดะฮุ
(หลักศรัทธา)**

1. จงสอนกะลิมะฮฺเตาฮีด **الله لا اله الا الله** แก่ลูกของท่าน และความหมายที่อยู่ในคำนั้นไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธ และการยืนยัน ซึ่ง **الله لا** เป็นการปฏิเสธว่าการเป็นพระเจ้าที่แท้จริงที่สมควรเคารพอิบาดะฮฺไม่มีผู้ใดได้รับสิทธินั้นนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียวเพียงเท่านั้น ส่วน **الله** เป็นการยืนยันว่าการเป็นพระเจ้าที่สมควรเคารพอิบาดะฮฺอย่างแท้จริงเป็นกรรมสิทธิของอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น
2. จงสอนให้ลูก ๆของท่านรับรู้ถึงเหตุผลที่เราถูกสร้างมา

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่ออิบาดะฮฺเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น)

พร้อมกับการอธิบายให้กับพวกเขาถึงความหมายโดยกว้างของอิบาดะฮฺ
3. จงอย่าได้ขู่ให้ลูกของท่านกลัวไฟนรก บทลงโทษ และความโกรกริ้วของอัลลอฮฺในการลงโทษของพระองค์ ให้มากจนเกินไป เพราะมันกลายเป็นภาพติดหัวของ

พวกเขาเวลาพูดถึงอัลลอฮ์ด้วยภาพแห่งความน่ากลัว
น่าเกรงขาม

4. จงทำให้พวกเขารักอัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น (มากกว่าการกลัวพระองค์) บอกเหตุผลแก่พวกเขาว่าเพราะพระองค์คือผู้ที่สร้างเรา ให้ริสกีปัจจัยยังชีพ ให้อาหาร ให้เครื่องดื่ม ให้เสื้อผ้าอาภรณ์แก่เรา และได้ทำให้เราได้เป็นมุสลิม เหตุนี้เราต้องรักพระองค์อย่างมากมาย
5. จงเตือนพวกเขาจากการทำความผิดบาป ขณะที่พวกเขาอยู่คนเดียวในที่ลับตาคน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมองเห็นพวกเขาในทุกสถานการณ์ทุกเวลา
6. จงสอนให้พวกเขาทำอิบาอะฮ์ที่เป็นการซิกรุลลอฮ์ให้มาก เช่น การกล่าว “บิสมิลลาฮ์” ก่อนกิน ดื่ม เข้า และออกจากบ้าน และกล่าว “อัลหัมดุลิลลาฮ์” หลังจากเสร็จสิ้นการรับประทานอาหาร และกล่าว “ซุบฮันลิลลอฮ์” เมื่อชื่นชอบหรือตกใจ และให้กล่าวซิกรุลลอฮ์ด้วยกับคำอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมา
7. จงทำให้ลูก ๆ ของท่านรักในตัวของท่านเราะซูลผู้ทรงเกียรติ ﷺ ด้วยการสั่งสอนพวกเขาซึ่งบางอย่างที่เป็นคุณลักษณะที่ดีงามของท่าน และจงอ่านชีวประวัติ

ของท่านนบี ﷺ ให้พวกเขาฟัง และเล่าละวาตทุกครั้ง
เมื่อเอ่ยถึงท่าน ﷺ

8. จงปลูกฝังในจิตสำนึกของพวกเขาซึ่งการศรัทธาต่อ
กฏอูและกอดัรว่า อะไรที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่ง
นั้นก็ย่อมเกิดอย่างแน่นอน และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรง
ประสงค์ให้เกิด สิ่งนั้นก็จะไม่ทางเกิดขึ้น
9. จงสอนให้พวกเขาารู้ถึงรูกุ่นอิหม่านหลักศรัทธาทั้งหก
อย่างชัดเจน
10. จงโยนคำถามที่เกี่ยวข้องกับหลักศรัทธาพื้นฐานไปยัง
พวกเขา เช่น ใครคือพระเจ้าของเจ้า? อะไรคือ
ศาสนาของพวกเจ้า? ใครคือนบีของพวกเจ้า? เราถูก
สร้างมาทำไม? ใครคือผู้ที่ให้ริสกี ให้อาหาร ให้
เครื่องดื่ม และการรักษาเรา? อะไร คือ ชิริก กุฟร
และนิฟาก? อะไรคือผลตอบแทนของทุกคนที่เป็น
มุชริก(ผู้ตั้งภาคี) กาเฟร(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มุนาฟิก(ผู้
กลับกลอก)? และคำถามอื่น ๆ ที่คล้ายๆ กัน

ด้านอิบาดะฮ์

11. จงสอนลูกของท่านให้รู้ถึงรูกันอิสลามทั้งห้าประการอย่างเข้าใจ
12. จงฝึกลูกของท่านให้ละหมาดตั้งแต่เด็กดังที่ท่านบิได้กล่าวว่า ((จงสั่งใช้ให้ลูกของท่านให้ทำการละหมาดเมื่อเขามีอายุเจ็ดขวบ และจงตีพวกเขาเมื่อครบสิบขวบ (หากไม่ละหมาด)))
13. จงจูงมือพาลูกของท่านไปยังมัสยิดและสอนเขาว่าการอาบน้ำละหมาดที่ถูกต้องนั้นทำอย่างไร
14. จงสอนเขาเกี่ยวกับมารยาทในมัสยิด การให้เกียรติและเชิดชูมัน
15. จงฝึกลูกของท่านให้ทำการศิยามเพื่อให้เขาคุ่นชินกับมันเมื่อเขาเติบโตขึ้น
16. จงส่งเสริมลูกของท่านให้ท่องจำซูเราะฮ์ง่าย ๆ จากอัลกุรอาน หะดีษ และบทขิกร์ที่ถูกต้องต่าง ๆ
17. จงมอบรางวัลแก่ลูกของท่านในทุกๆครั้งที่การท่องจำของเขาเพิ่มขึ้น ท่านอิบรอฮีม บิน อัดฮัม ได้กล่าวว่า พ่อของฉันได้กล่าวกับฉันว่า “โอ้ลูกน้อยของฉัน จงแสวงหาหะดีษเถิด และทุกครั้งที่เจ้าได้ยินหะดีษหนึ่งแล้วจดจำมันได้ สำหรับเจ้านั้นรางวัลเป็นเงินหนึ่ง

เหรียญครุฑ” ท่าน(อับรอฮีม)ได้กล่าวว่า “แล้วฉันก็เริ่มศึกษาหะดีษด้วยวิธีนี้”(หมายถึงท่านรักหะดีษในภายหลังมาจากการที่พ่อของฉันใช้แรงจูงใจนั้นในตอนยังเด็ก)

18. ท่านอย่าได้ทำให้ลูกของท่านเหน็ดเหนื่อยจนเกินไปในการท่องอัลกุรอานและศึกษามันเพื่อว่าเขาจะได้ไม่ถือว่าการกวัดข้นให้ท่องนั้นเป็นการลงโทษจากเราจนเขารู้สึกเกลียดที่จะท่องอัลกุรอาน
19. จงรำลึกตื่นตัวอยู่เสมอว่าแท้จริงแล้วตัวท่านเองนั่นคือแบบอย่างของลูกของท่าน เมื่อใดที่ท่านละเลยในเรื่องอิบาดะฮ์ ขี้เกียจ หรือรู้สึกอึดเอื่อยหนักอึ้งในการปฏิบัติอิบาดะฮ์ ลูก ๆ ของท่านก็จะซึมซับสิ่งเหล่านั้นที่ท่านเป็นไปด้วยจนพวกเขานั้นเฉื่อยชา รู้สึกยุ่งยากหนักหนาในการประกอบอิบาดะฮ์ และบางทีพวกเขาอาจจะหนีจากการทำอิบาดะฮ์นั้นเลยก็เป็นได้
20. จงฝึกลูกของท่านให้เสาะหะเคาะฮ์บริจาคนและอินฟาก ด้วยการที่ท่านบริจาคตานต่อหน้าพวกเขา หรือการที่ท่านมอบบางอย่างให้พวกเขาเพื่อเอาไปบริจาคให้แก่คนขัดสนหรือขอทาน และสิ่งที่ดีที่สุดในเรื่องนี้

คือ การที่ท่านกระตุ้นส่งเสริมพวกเขาให้บริจาคทาน
จากทรัพย์สินส่วนตัวที่พวกเขาอดออมมันเอาไว้

**ด้านอัครลาก
(อุปนิสัยใจคอ)**

21. เมื่อท่านต้องการให้ลูกของท่านเป็นผู้สัจจริง ชื่อสัตย์ ท่านก็อย่าบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความกลัวไปในจิตใจเขา
22. จงอธิบายแก่เขาถึงความประเสริฐของการสัจจริง ชื่อสัตย์ และอะมานะฮฺความรับผิดชอบ
23. จงอย่าได้โกหกต่อหน้าลูกแม้แต่ครั้งเดียว แม้กระทั่งการล่อเขาด้วยสิ่งของเพื่อเรียกเขา เมื่อเขามาท่านก็ไม่ได้ให้ตามที่สัญญา
24. จงทดสอบอะมานะฮฺความชื่อสัตย์รับผิดชอบของลูกของท่านโดยที่เขาไม่รู้ตัว
25. จงฝึกฝนลูกของท่านให้อดทน สุขุม ไม่รีบร้อน ซึ่งท่านสามารถฝึกพวกเขาผ่านการศิยามถือศีลอด หรือกิจกรรมงานใดก็ได้ที่ต้องใช้ความอดทนและความใจเย็นเป็นอย่างมาก
26. ท่านจงมีความยุติธรรมระหว่างลูก ๆ ของท่าน เพราะมันเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสอนพวกเขาให้มันัสรักความยุติธรรม

27. จงฝึกลูก ๆ ของท่านให้มิมีนิสัยชอบเสียสละผ่านการปฏิบัติหรือผ่านเรื่องราวเรื่องเล่าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความประเสริฐของการเสียสละ
28. จงอธิบายให้พวกเขาเห็นอย่างแน่ชัดถึงผลเสียที่ตามมาของการหลอกลวง คดโกง ยักยอก ลักขโมย และการโกหก
29. เมื่อลูกของท่านได้แสดงความกล้าหาญออกมาให้ท่านเห็นในบางโอกาส ท่านก็จงชื่นชมเขาในสิ่งนั้นและมอบรางวัลให้แก่เขา และจงอธิบายให้เขาได้รู้ว่า ความกล้าหาญที่แท้จริง คือ การที่ท่านทำสิ่งที่มันถูกต้องและจำเป็นต้องทำอย่างมากในเวลานั้น
30. ท่านอย่าได้เป็นคนที่ดูขริบ เหยาจนผลักดันให้เขากลัว โกหก และขี้ลาด
31. จงทำให้เขารักการถ่อมตน อ่อนโยน และละทิ้งการโอหัง
32. จงสอนให้เขาเข้าใจว่ามนุษย์นั้นจะมีระดับความประเสริฐเหนือกว่าผู้อื่นด้วยกับดีกวย่าเกรงและการงานที่ดีที่เขาทำ หาใช่เพราะวงศ์ตระกูล ชื่อเสียงและทรัพย์สินไม่

33. จงสอนลูกของท่านว่าการจรกรรมบันปลายของมันนั้น น่าเกลียด และการละเมิดคนอื่นจะทำให้ร้ายตัวเขาเอง และการคียานะฮ์ทำลายคนอื่นนั้นน่าพาสู่ความหายนะ
34. จงสอนให้พวกเขาแยกแยะให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างหลาย ๆ สิ่งที่คล้ายคลึงกันที่เขาอาจไม่รู้ให้ได้ เช่น ความแตกต่างระหว่างความกล้าหาญกับความ หัวคึกคะนองก้าวร้าว ความแตกต่างระหว่างความ ละอายกับความตั่นกลัวปอดแตก ความแตกต่าง ระหว่างความถ่อมตนกับความต่ำต้อย ความแตกต่าง ระหว่างความเฉลียวฉลาดกับฉลาดแกมโกง
35. จงทำให้ลูกของท่านคุ้นชินกับความใจบุญโดยที่ท่าน ต้องเป็นคนใจบุญในบ้านของท่านและมอบสิ่งดีงามของ ท่านให้แก่ผู้อื่น
36. ท่านอย่าได้ผิดคำสัญญาใด ๆ ของท่านเป็นอันขาด โดยเฉพาะคำสัญญาต่อลูก ๆ ของท่าน เพราะสิ่งนั้นจะ ผั่งเข้าไปในหัวใจของพวกเขาซึ่งคุณค่าความประเสริฐ ของการปฏิบัติตามสัญญา

**ด้านคุณธรรม
และจรรยาบรรณ**

37. จงให้สลามแก่ลูก ๆ ของท่านเสมอ
38. อย่าได้หย่อนยานในการเปิดเผยเอาเราะฮ์ของท่านต่อหน้าลูก ๆ ของท่าน
39. ท่านจงปฏิบัติกับเพื่อนบ้านรอบข้างอย่างดีงาม
40. จงสอนลูกของท่านเกี่ยวกับสิทธิของเพื่อนบ้านที่พึงได้รับกับเราและความน่ากลัวอันตรรายของการทำร้ายและละเมิดพวกเขา
41. จงทำคิกัตตัญญูต่อพ่อแม่ และเชื่อมสายสัมพันธ์กับเครือญาติ และจงพาพวกเขาไปพร้อมกับท่านในการทำสิ่งเหล่านี้
42. จงบอกให้ลูก ๆ ของท่านให้รู้เสมอว่าผู้คนนั้นรักและเอ็นดูเด็ก ๆ ที่มีมารยาทดีที่ไม่ทำร้ายผู้อื่น
43. จงส่งข้อความตามช่องทางต่าง ๆ ให้กับลูกของท่านที่เกี่ยวข้องกับมารยาท คำตักเตือน และคำสั่งเสีย
44. จงให้ความกระจ่างแก่ลูกของท่านว่าบางคุณลักษณะบางมารยาทถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง และจงบอกให้พวกเขาเข้าถึงสาเหตุที่ถูกปฏิเสธ

45. จงนั่งพร้อมกับลูก ๆของท่านแล้วอ่านให้พวกเขาฟังทุก
ครั้งเกี่ยวกับมารยาทใดมารยาทหนึ่งของท่านนบี ﷺ
และถามพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการฟัง
และท่านสามารถที่จะให้พวกเขาอ่านแล้วเป็นตัวท่านที่
สดับรับฟัง
46. จงตักเตือนลูกของท่านอย่างลับ ๆ และอย่าได้ลงโทษ
เขาต่อหน้าผู้คน (โดยเฉพาะเพื่อน ๆของเขา)
47. อย่าได้ตำหนิพวกเขาจนเกินงามเท่าที่ท่าน
สามารถจะทำได้
48. ท่านจงขออนุญาตจากลูกของท่านก่อนเข้าบ้านหรือเข้า
ห้องของเขา เพราะนั่นคือวิธีที่ดีที่สุดในการสอนพวก
เขาในการขออนุญาต
49. อย่าคาดคิดว่าลูกของท่านจะเข้าใจสิ่งที่ท่านต้องการ
ในครั้งแรกที่ท่านสั่งเขา

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا... (١٣٢)

(และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้า ให้ทำละหมาด และ
จงอดทนในการปฏิบัติมัน(สั่งใช้และการละหมาด))

50. จงอย่าลืมที่จะกล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ก่อนที่ท่านจะ
รับประทานอาหารด้วยเสียงที่ทุกคนรอบข้างสามารถ

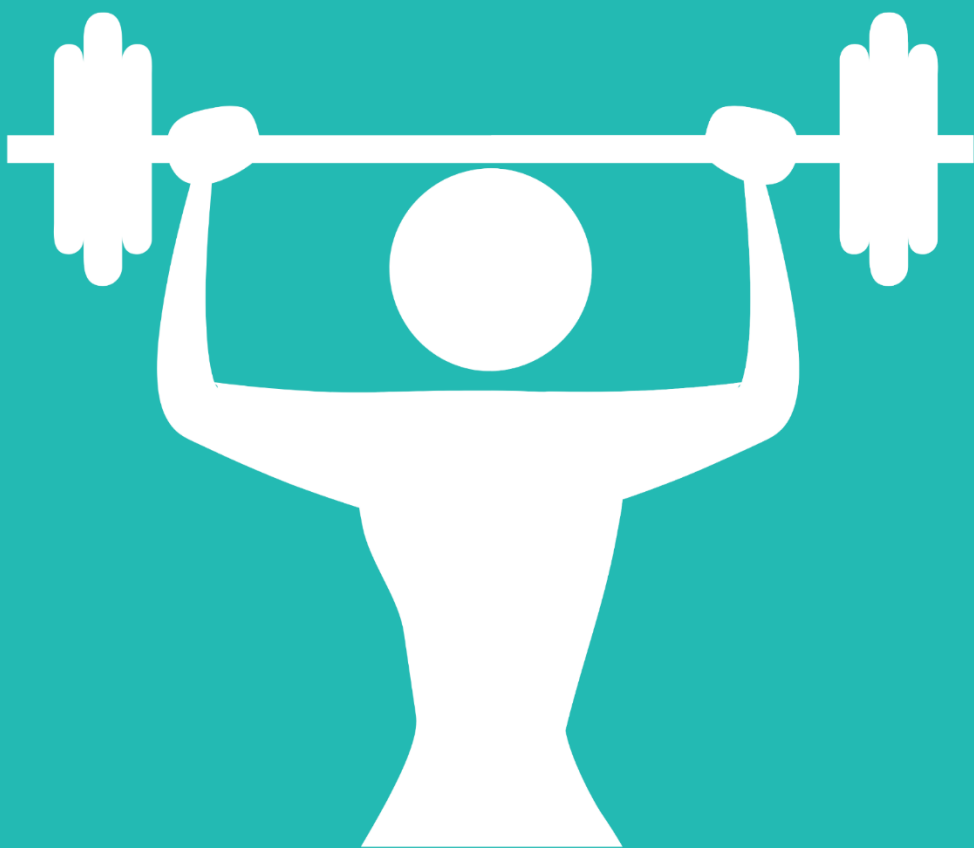
ไต้ยีน และห้ามลิมกล่าว “อัลห้ามดุลิลลาฮฺ” หลังเสร็จ
สิ้นเช่นเดียวกัน

51. จงมองข้ามความผิดพลาดบางส่วนของลูกของท่าน
และอย่าให้หัวใจของท่านเป็นคลังเพื่อกักเก็บความ
ผิดพลาดต่าง ๆ
52. จงขอรภัยต่อลูกของท่านเมื่อท่านเป็นฝ่ายที่ทำผิด
53. จงส่งเสริมให้กำลังใจแก่ลูกของท่านต่อความสามารถ
พิเศษที่เขามี และจงพูดกับเขาว่า “พอรู้ว่าลูกเป็นลูกที่
วิเศษ และพอรู้ว่าลูกสามารถทำมันได้อยู่แล้ว”
54. จงหาทักษะและความถนัดพิเศษให้กับลูกของท่าน
55. จงอย่าได้คู่แคลนความคิด คำพูดของลูกของท่าน หรือ
การกระทำของเขา
56. จงสอนลูกของท่านซึ่งสำนวนและวลีต่าง ๆ ใช้นั้นใน
การแสดงความคิดเห็น การต้อนรับ การชื่นชมผู้อื่นด้วย
สำนวนที่เหมาะสม
57. จงอย่าเลยเถิดในการชี้แนะลูกของท่านมากจนเกินงาม
58. อย่าทำให้ลูกของท่านคุ้นชินกับการหลอกล่อจูงใจด้วย
วัตถุจนเกินงามเพื่อพวกเขาจะทำการงานใดการงาน
หนึ่ง เพราะมันจะทำให้ลูกของท่านเป็นทาสของวัตถุจึง
ทำให้เขาอ่อนแอ

59. จงทำให้ลูกของท่านเป็นเพื่อนคอยเคียงข้างท่านอันดับ
หนึ่ง

ด้านสุขภาพกาย

60. จงทำให้ลูกของท่านมีเวลามากเพียงพอในการเล่น
61. จงเตรียมการละเล่นที่มีประโยชน์แก่ลูกของท่าน
62. จงให้ลูกของท่านเป็นคนที่เลือกการละเล่นด้วยตัวของเขาเอง
63. จงสอนลูกของท่านเรื่องการว่ายน้ำ การวิ่งและการละเล่นที่เสริมกำลังกาย
64. จงปล่อยให้ลูกของท่านเอาชนะท่านในบางโอกาสเมื่อท่านได้แข่งขันกับเขา
65. จงเตรียมอาหารที่มีประโยชน์ครบถ้วนสมบูรณ์เหมาะสมกับวัยของลูกของท่าน
66. จงให้ความสำคัญและพิถีพิถันในแต่ละมื้ออาหารที่เตรียมไว้แก่เขา
67. จงเตือนลูกของท่านจากการกินอาหารในปริมาณมากเกินไปจนเกินเลย
68. อย่าสอบสวนลูกของท่านในความผิดของเขาขณะที่เขากำลังรับประทานอาหาร
69. จงทำอาหารที่เขาชอบให้เขาได้กินอย่างสม่ำเสมอ

ด้านสุขภาพจิต

70. จงรับฟังคำพูดของลูกของท่านอย่างดี และให้ความสำคัญต่อทุกคำพูดที่เขาเปล่งออกมา
71. จงปล่อยให้ลูกของท่านเผชิญปัญหาด้วยตัวของเขาเอง ในขณะที่ท่านมองดูเขาอยู่ห่าง ๆ โดยที่ท่านสามารถช่วยเหลือเขาได้โดยที่ท่านไม่รู้ตัว
72. จงให้เกิดริศลูกของท่านและจงขอบคุณเขาเมื่อทำสิ่งหนึ่งได้ดี
73. จงอย่าปล่อยให้ลูกของท่านให้ชอบการสาบาน แต่ทว่าจงกล่าวกับเขาว่า “จริง ๆ แล้ว พ่อเชื่อในคำพูดของลูกโดยที่ลูกไม่จำเป็นต้องสาบาน
74. จงหลีกเลี่ยงสำนวนคำพูดที่ดูคั่นสำคัญและการข่มขู่ให้กลัว
75. จงอย่าทำให้ลูกของท่านรู้สึกว่าเขาเป็นคนที่เลว หรือเป็นคนโง่ที่ไม่เข้าใจอะไรได้เลย
76. จงอย่าได้ดุและตะคอกใส่ลูกของท่านเพราะพวกเขาถามมาก แต่จงพยายามตอบทุกคำถามของพวกเขาด้วยคำตอบง่าย ๆ แต่ครบถ้วนสมบูรณ์
77. จงดึงลูกของท่านมาโอบกอดในอ้อมกอดของท่านแล้วทำให้เขาได้สัมผัสถึงความรักความเอ็นดูใส่ใจของท่านที่มีให้เขา

78. จงปรึกษาลูกของท่านในบางเรื่องแล้วทำตามที่เขาเสนอเพื่อเสริมความมั่นใจในตัวเขาและให้เขารู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าในสายตาของท่าน
79. จงทำให้ลูกของท่านรู้สึกว่าเขามีความอิสระในการตัดสินใจในเรื่องที่ถูกต้อง

ด้านสังคม

80. จงสมัครลูกของท่านให้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน เช่น หัลดเกาะฮุทองอัลกุรอาน การแข่งขันทางวิชาการ ค่ายฝึกกิจกรรมทางทหาร เป็นต้น
81. จงฝึกให้ลูกของท่านดูแลต้อนรับแขกด้วยตัวของเขาเอง เช่น เตรียมของว่าง ชงชากาแฟ เตรียมขนมหวาน ผลไม้เพื่อเสิร์ฟให้กับแขกผู้มาเยี่ยม
82. จงต้อนรับลูกของท่านด้วยคำพูดที่ดีเมื่อเขาเดินเข้ามาในวงที่ท่านสนทนาของท่านกับบรรดามิตรสหายและแนะนำเขาให้เพื่อน ๆ ของท่านได้รู้จัก
83. จงส่งเสริมลูกท่านเข้าร่วมงานการกุศลของมัสยิด เช่น ช่วยเรียไร้รับบริจาคเพื่อเด็กกำพร้าและแม่หม้าย เป็นต้น
84. จงฝึกทักษะการทำงานให้กับลูกของท่าน เช่น การซื้อ การขาย และการหารายได้ที่หะลาล
85. จงทำให้ลูกของท่านมีความรู้สึกร่วมต่อความเจ็บปวดของผู้อื่นในบางครั้งและทำให้เขาพยายามที่จะลดความเจ็บปวดเหล่านั้นให้กับพวกเขา

86. จงอย่าให้ลูกของท่านรู้สึกว่าเขากำลังแบกรับความทุกข์ความกังวลของคนทั้งโลก
87. จงทำให้ลูกของท่านได้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ดีของงานสังคมที่ท่านทำไว้เพื่อว่าพวกเขาจะได้มีกำลังใจในการทำตาม
88. จงมอบหมายลูกของท่านให้รับผิดชอบงานบางอย่างและทำให้เขารู้สึกว่าท่านนั้นเชื่อใจและมั่นใจในตัวเขา
89. จงอย่าได้กดดันลูกของท่านในการเลือกคบเพื่อนด้วยตัวเขาเอง แต่ท่านสามารถทำให้เขาเลือกคบกับคนที่ท่านต้องการโดยที่เขาไม่รู้ตัว เช่น แนะนำให้รู้จักคนเหล่านั้น หรือให้เขาคลุกคลีกันบ่อย ๆ

ດ້ານສຸຂະພາບ

90. จงใส่ใจต่อสุขภาพของลูกของท่าน
91. จงอย่าลืมหการฉัดวัคซีนต่าง ๆ แก่ลูกในช่วงเวลาของมัน
92. จงอย่าเลยเกิดในการให้สมุนไพรหรือยารักษาแก่ลูกของท่านยกเว้นในขนาดยาที่อนุญาตเท่านั้น
93. จงอ่านรูกะฮ์รูกะฮ์ด้วยการปิดเป่าลูกของท่านด้วยการรูกะฮ์ที่ถูกต้องตามบทบัญญัติ
94. จงฝึกลูก ๆ ของท่านให้นอนตั้งแต่หัวค่ำและตื่นนอนตั้งแต่รุ่งเช้า
95. จงฝึกให้ลูกของท่านรักษาความสะอาด ไม่ว่าจะเป็นความสะอาดของร่างกาย สุขภาพฟัน หรือเสื้อผ้าของเขา และอื่น ๆ
96. เมื่อลูกของท่านป่วยก็อย่าได้ปล่อยปะละเลยจนอาการของเขาทรุดลงจนรุนแรง
97. จงปกป้องลูกของท่านให้ห่างไกลจากผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อ
98. จงอย่าทำให้ลูกของท่านรู้สึกถึงความอันตรายของโรคที่เขาป่วยอยู่
99. จงฟังพาอัลลอฮ์ให้คุ้มครองพวกเขา เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงรักษาจากโรคทั้งปวง

ດ້ານສຕິປະຍາ

100. ควรเล่นทายปัญหากับลูกของท่านให้บ่อยครั้ง
101. จงขอให้ลูกของท่านเขียนเรียงความเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อฝึกทักษะการอธิบายแก่เขา
102. จงพยายามอ่านทุกอย่างที่พวกเขาเขียนเสมอ
103. จงอย่าได้โฟกัสทุกความผิดพลาดทางภาษาหรือสำนวนที่ลูกของท่านเขียนจนเขาไม่กล้าเขียนอีกต่อไป
104. ควรส่งเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้ลูกของท่านรักการอ่าน
105. จงปล่อยให้ลูกของท่านเลือกหนังสือหรือเรื่องเล่าที่พวกเขาต้องการที่จะอ่านมัน (โดยที่เราติดตามอย่างใกล้ชิด)
106. ควรมีส่วนร่วมในอ่านหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งพร้อมกับลูกของท่าน
107. จงสรรหาการละเล่น เกมส์ต่าง ๆ ที่เสริมพัฒนาการทางสมองให้ลูกของท่าน
108. จงส่งเสริมผลักดันลูกของท่านให้ประสบความสำเร็จด้านการเขียน
109. จงช่วยทำให้ลูกของท่านสามารถก้าวข้ามทุกอุปสรรคที่คอยสกัดกั้นเขาจากความสำเร็จทางด้านการเรียน

110. จงส่งเสริมลูกของท่านให้ท่องจำบทกวีอาหรับสมัยโบราณและปัจจุบัน และท่องจำคำคมวาทีของปวงปราชญ์
111. จงส่งเสริมลูกของท่านให้ท่องจำสำนวน คำพังเพยของอาหรับที่เฟอะซีหะฮ์ถูกต้องจะฉาน
112. จงฝึกลูกของท่านเกี่ยวกับศิลปะการคุตบะฮ์และการปราศรัยต่อหน้าสาธารณชน
113. จงฝึกฝนลูกของท่านเกี่ยวกับศิลปะการเจรจาและการพูดสร้างแรงจูงใจ
114. จงทำให้ลูกของท่านได้เข้าร่วมการอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถส่วนตัว
115. จงส่งเสริมลูกของท่านให้ชำนาญภาษาต่างชาติที่เป็นภาษาสากลหลังจากชำนาญในภาษาแม่แล้ว

**ด้านการมอบรางวัล
และบทลงโทษ**

116. ท่านจงใช้วิธีการมอบรางวัลและการลงโทษในการตรึงบิะฮุลูกของท่าน
117. จงมอบรางวัลให้สำหรับความดีงามแก่ลูกของท่านเสมอ แต่อย่าได้ลงโทษเขาต่อความผิดในทุก ๆ ครั้งที่เขาพลาดพลั้ง
118. จงเลือกการให้รางวัลด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยไม่จำเป็นต้องจำกัดว่ามันต้องเป็นทรัพย์สินเสมอไป เช่น พาไปเที่ยว อนุญาตให้เล่นอินเทอร์เน็ต มอบของขวัญหรืออนุญาตให้ออกไปเล่นกับเพื่อนมากขึ้น เป็นต้น
119. จงเลือกวิธีการลงโทษลูกของท่านด้วยวิธีการที่หลากหลายเช่นกัน และอย่าได้ให้วิธีการเขี้ยนนตเป็นวิธีการที่ชอบที่สุดของท่าน เพราะยังมีวิธีการลงโทษแบบอื่นอีกมากมาย เช่น การมองด้วยสายตาที่ดุคั่น การส้าทบด้วยคำพูด การออกห่างจากเขาในช่วงเวลาหนึ่ง และการลดค่าใช้จ่ายแต่ละวันของเขา หรือ ยุติโปรแกรมเที่ยว ปิกนิกประจำสัปดาห์ เป็นต้น
120. ท่านต้องรู้ว่า การลงโทษที่เหมาะสมที่สุด คือ การลงโทษที่หักห้ามจากการทำความผิดซ้ำและผลักดันให้เขาอยู่ในครรลองที่ถูกตอง

121. พึงรำลึกถึงเสมอว่าท่านนบี ﷺ ไม่เคยเขียนตีได้กด้วยมือท่านเลยสักครั้ง
122. จงอย่าได้ลงโทษลูกของท่านในความผิดครั้งแรกที่เขากระทำ
123. จงอย่าเป็นคนที่โหดเหี้ยมไร้ปราณีในการลงโทษลูกของท่าน
124. เมื่อท่านลงโทษลูกของท่าน ก็จงอธิบายให้เขาเข้าใจถึงสาเหตุของบทลงโทษ
125. จงอย่าทำให้ลูกของท่านรู้สึกว่าคุณกำลังมีความสุขกับการลงโทษ หรือสะใจที่ได้ลงโทษเขาจนทำให้เขามีปมเคียดแค้น
126. จงอย่าเขียนตีลูกของท่านต่อหน้าผู้คนและอย่าได้เขียนตีเขาในขณะที่ท่านโกรธ
127. จงอย่าได้ตีลูกของท่านที่ใบหน้า และอย่าได้ยกมือของท่านสูงเกินจำเป็นเพื่อเขาจะได้ไม่เจ็บปวดจนเกินไป
128. จงอย่าได้ตีลูกของท่านหลังจากที่ได้สัญญาว่าจะไม่เขียนตีเขา เพื่อว่าเขาจะได้ไม่หมดความน่าเชื่อถือในตัวท่าน

129. จงทำให้ลูกของท่านรู้สึกเสมอว่าการทำโทษของท่านที่มีต่อเขานั้นเพื่อผลดีต่อตัวของเขาเอง และเป็นเพราะท่านรักในตัวเขาท่านจึงทำแบบนั้น
130. จงทำให้ลูกของท่านรู้เสมอว่า การต้งบทลงโทษนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อการลงโทษทรมาน แต่มีไว้เพื่อคั่นนึสยของเขาให้ดีขึ้น

“
เราขอต่อเอกองค์อัลลอฮ์ให้
ประทานฮิดาเยฮ์ เตาฟีก
และการชี้้นำให้กับเรา
การศาะละวาตและความศานติ
จงประสบแด่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ
”

“

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย...
จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้า
และครอบครัวของพวกเจ้า
ให้พ้นจากไฟนรก ...

(ซูเราะฮ์ อัลดะหฺรีม อายะฮ์ที่ ๖)

”

